

K. H. Scheer

MOC KRYSTALŮ

Přeložila Anna Štorkánová

1.

Lidé, narození na planetě Zemi, obecně nazývaní Pozemšťané nebo Teráci, říkají o jedincích svého druhu - rovněž lidských bytostech, ovšem nenarozených na Zemi - že jsou příliš velkorysí v otázkách morálky a nevalně disciplinovaní ve službě. Pojem „nevalně disciplinovaní“ se stal předmětem mnoha diskuzí.

Odborníci tvrdili, že tento termín je lingvisticky pochybný.

Pozemšťané, kteří jej razili, soudili, že tady byl hřebíček uhozen přímo na hlavičku.

Zatím nebylo prokázáno, že by disciplína posádky, sestávající z mužů narozených nikoliv na Zemi, byla skutečně horší než u rodilých Pozemšťanů.

Toho 20. října roku 2435 po Kristu to nicméně vypadalo, že Pozemšťané mají pravdu.

Radiooperátor solární flotily v hodnosti seržanta by si například nikdy nedovolil pustit do éteru hlášení bez příslušného rozkazu, a už vůbec ne v případě, kdy nebylo možné popřít soukromý charakter zprávy.

Radiooperátor pozemského původu by se v nejlepším případě dal pohnout k tomu, aby služební cestou a při dodržení všech předpisů předal svému kapitánovi písemnou stížnost. Nikdy by ale nepřišel na myšlenku použít k soukromému sdělení hypervysílač bojové lodi.

Noris Menehl, spojový důstojník v hodnosti seržanta na vlajkové lodi USO IMPERÁTOR III, nebyl Pozemšťan. Světlo světa spatřil na Mukalu IV a od svého otce, lovce divoké zvěře, po celých osmnáct let poslouchal, že osobní svoboda je nejvyšší hodnotou v univerzu.

Tento světový názor - jakkoliv je v principu správný - musel Noris Menehl během studií na Akademii USO poněkud poopravit.

Jeho osobní svobodu pochopitelně nikdo nezpochybňoval, na druhou stranu od něj vyžadovali věci, které nebyly typické pro výkon služby. K těmto věcem Menehl po právu řadil i odsedění jistého času v radiocentrále IMPERÁTORA III.

Nic jiného než odsedění to nebylo. IMPERÁTOR III byl vůdčím plavidlem silného svazku flotily v rámci soustředění vojska v předsunutém sektoru Červánky na jižní hranici Mléčné dráhy. Vrchním velitelem v oblasti byl šéf USO, admirál Atlan.

Prastarý Arkonidan neměl v těchto dnech jinou práci než čekat. Nikdo přesně nevěděl, co znamená náhlé vynoření obřího robota OLD MANA. Jisté bylo jen to, že mimo jiné je základnou pro přibližně patnáct tisíc bojových plavidel nové galaktické třídy a je připraven nasadit je proti Impériu.

V předsunutém sektoru Červánky, odkud bylo možné dostat se nejrychleji jak k východní straně galaxie s nebezpečnými svazky Bluesanů, tak k oběma Magellanovým mračnům, byl klid.

OLD MAN zmizel. Gigantická polokoule se svými startovními plošinami jistou dobu obíhala Jellicovu hvězdu. Ve stejné oblasti se nalézal Perry Rhodan. Jeho výprava na Novou Lunu, jedinou osídlenou planetu soustavy, objevené teprve před pár lety, byla totálním neúspěchem.

OLD MAN, který mohl být ovládán jak pozitronikou, tak živou bytostí, byl v moci Krystalových agentů, jejichž hypnosugestivní vyzařování zotročilo padesát tisíc osídlenců Nové Luny.

Z hlediska současného stavu solární strategie nebyl žádný závažný důvod zdržovat se v sektoru Červánky a mít tu tisíce moderních lodí.

Atlan přesto trval na tom, že by se oblasti hlídané základnami neměly zbavovat ochrany.

Seržant Menehl se o nejasné plány svého nejvyššího velitele zajímal jen okrajově. Jeho disciplinovanost vzala zaslouhu, když přijal zprávu, převedenou do osobního, a tedy přísně soukromého kódu admirála Atlana.

V USO znalo tento kód jen několik mužů. V Solárním impériu to byl Rhodan, Mercant a Reginald Bull.

Norisovi Menehlovi muselo být po rozsvícení kontrolky jasné, že Allanovi chce něco sdělit velmi významná osobnost.

Menehl mrkl na hodinky a srovnal si čas s automatickým ukazatelem. Bylo 18:36 standardního času.

Snímač už pracoval. Hovor, i když ještě zdaleka ne dešifrovaný, byl nejprve převeden na běžná slova.

Menehl sledoval pásek, sunoucí se z přístroje, pak jej odtrhl a přešel místnost k dešifrovací pozitronice. Z náprsní kapsy vytáhl osobní kartu a přiložil ji ke čtecímu zařízení přístroje.

Automat potvrdil platnost oprávnění a kovově znějící hlas požádal o identifikaci zakázky.

„Kódovací klíč USO-1, Atlan," řekl Menehl do mikrofonu.

Současně k němu přistoupili dva bojovní roboti, které uvedla do pohybu automatika téhož přístroje. Oba se postavili vedle seržanta Menehla a doprovodili jej k dekódovacímu zařízení. Na bojových lodích USO se dodržovaly přísné bezpečnostní předpisy.

O dvě minuty později bylo k dispozici vyhodnocení.

Do Menehla najednou vjel život. Utíkal zpátky k ovládacímu pultu hypervysílače, posadil se do křesla velitele radiostanice, a jeho prsty se rozběhly po tlačítkách.

Kdesi v hloubi lodě proběhlo napojení zdroje energie. Směrové antény na horní polokouli obřího plavidla o průměru dva a půl tisíce metrů se nepohnuly, zato byla rozložena velká profilová anténa. Menehl se naklonil nad mikrofon a začal mluvit.

„IMPERÁTOR III, seržant Menehl ke všem zájemcům." Už tento výrok byl proti předpisům. „V zájmu všech čekajících považuji za žádoucí dát na vědomí, že Roi Danton, král Svobodných obchodníků, zaslal na IMPERÁTORA III zprávu v šéfově osobním kódu. Odkud ten gauner kód zná, se mě raději neptejte. Nevím to. Tuto skutečnost můžeme pouze přiřadit k ostatním hádankám, které obklopují Jeho Veličenstvo."

Menehl se na okamžik odmlčel a hurónský smích, který zazněl ze všech připojených stanic, ho povzbudil k pokračování.

„Uklidněte se, přátelé! On skutečně přichází! Služební naléhavost tohoto sdělení vychází z mé bojové zkušenosti a bleskového pochopení situace, která by za jistých okolností mohla vést ke zničení lodi, ohlášené ne právě předpisovou formou."

Z reproduktoru nad Menehlovou hlavou zaduněl hlas jeho kapitána, který se zeptal, kdo mu dal rozkaz k tomuto hlášení.

„Moje svědomí, pane," odpověděl seržant. „Roi Danton se každou chvíli vynoří z lineárního prostoru. Na dohovor s kapitánem by mohlo být pozdě. Dobrý voják má odvrátit..."

„Dejte s tím pokoj a přepněte okruh ke mně!"

Atlan ležel na neobyčejně tvrdém lůžku ve své kabině. Po akustickém i optickém signálu dálkovým ovladačem zapnul obrazovku a pohlédl do tváře velitele lodi Gyse Reyhta.

„Rád vás vidím," řekl Atlan. „Jaké hrozné nebezpečí vás přimělo k tomu, abyste mě vyrušil?"

„Galaktický kavalír Roi Danton," odpověděl Epsalan. „Zaslal nám zprávu o brzkém příchodu - ve vašem osobním kódu. Promiňte, právě mi podali hlášení od zaměřovačů... Loď FRANCIS DRAKE se objevila uprostřed 14. útočného svazku. Taková drzost, pane!"

Atlan se zvedl. „Rozumím vám velmi dobře, pane Reyhte. Dejte odvysílat rozkaz, že Pirá... chci říci Svobodný obchodník, má volnou cestu!”

„Už se stalo, pane. Bez mého rozkazu. Radiooperátor, který měl službu, obvolal všechny jednotky okamžitě po přijetí kódované zprávy. Pokud si smím dovolit poznámku...”

„Promiňte mu to, plukovníku. Je to jistě schopný muž.”

Atlan vzhlédl. Ve dveřích jeho kabiny se objevil Melbar Kasom.

Podle ertruských měřítek to byl stále ještě mladý muž s pečlivě udržovaným hřebínkem pískově zbarvených vlasů, které se tyčily ve tvaru srpu uprostřed jinak holé lebky.

Atlan vstal, protáhl se a zkoumavě pohlédl na obra.

Kasom měl na kombinéze hodnostní označení generála USO a kromě toho pro něj daleko důležitější odznak specialisty.

„Co chce ten syčák?” zeptal se Kasom. „Opustí bitevní zónu u Jellicovy soustavy a vynoří se na místě, kde se nic neděje. K tomu musí mít důvod!”

„Jistě. Tady totiž je možné něco získat. Zapomínáte, že tento vládce nad sedmi tisíci loděmi Svobodných obchodníků musí někde nakoupit zbraně.”

Melbar se dunivě zasmál. „Ten že by kupoval? Jeho životním cílem je každého ošidit.”

„Domnívám se, že se mýlíte,” pronesl zamyšleně Atlan. „Tento mladý muž - kterého odněkud musím znát - hraje složitou hru. Jeho vystupování je maska. Mně by jen zajímalo, co skrývá a před kým se chce skrýt.”

„Před svým vlastním já,” poznamenal ironicky Kasom.

Atlan se prudce otočil. „Za jistých okolností dovedete obdivuhodně vystihnout podstatu věci. Půjдете se mnou na palubu FRANCISE DRAKEA. Při své první návštěvě jsem neměl možnost se důkladně porozhlédnout. Jisté je, že nás Roi Danton s tou svou podivnou lodí dostal z dostřelu OLD MANA. Kdyby ho nebylo, seděli bychom ještě dnes na Rubinu. Připravte se. Běžná uniforma. Přehlídková není nutná.”

Kasom nakrčil čelo. Neobvyklé chování jeho velitele jej udivovalo. S jistým neklidem řekl: „Pane, ten chlap je směšný, že bych brečel, ale to neznamená, že ho podceňuji. Má na palubě transformační děla.”

„Jistě. A Perry Rhodan to dobře ví. Jiného muže by za to dal zavřít a zpravodajská služba by dávno zjistila, kde ty zbraně byly konstruovány a vyrobeny. Ale nic z toho se nestalo. Velký Pozemšťan nechal Roie být a tento Danton jen o něco později rozhodujícím způsobem zasáhl do běhu událostí. Díky němu jsme získali důkazy o původu OLD MANA, přistáli na jedné z plošin a dokonce unikli z pasti. Od té doby víme, že obří robot může být řízen nejen pozitronikou, ale i inteligentním tvorem, kterého bych s jistou opatrností a s přihlédnutím k našim zkušenostem definoval jako ‚organickou jednotkou’. Jsem zvědavý, jaké informace má Danton teď. Na neznámé ústřední planetě a zároveň základně Svobodných obchodníků patrně umějí počítat do pěti. Jste hotov?”

Kasom přeslechl otázku a vyslovil to, na co myslel: „Té planetě říkají Olymp a slunci, které obíhá, Boscykova hvězda. Skutečným vládcem Svobodných obchodníků je císař Lovely Boscyk a my jim do ničeho nemůžeme mluvit. Rhodan by je měl jako nezávislou mocnost začlenit do Impéria a podříditi pozemským zákonům. Pak bychom se jim mohli dostat na kobytku.”

„Nemáte správný pohled na věc. Tak zvaný císař Boscyk je starý a nemocný muž. Možná reprezentuje, ale nedává rozkazy. Ostatně pochybuji, že by si kapitáni kosmických lodí nechali poroučet.”

„Nějak přece musejí být řízeni,” namítl Kasom.

„Řídí je Roi Danton. Když si uvědomíme, jak dlouho využívá nerostného bohatství planety Rubin aniž bychom mu v tom byli schopni zabránit, je jasné, že patří k ekonomicky nejmnocnějším osobnostem galaxie. Rubin je nejbohatší naleziště, nenahraditelné pro inteligenci, která chce vyvíjet přístroje pracující nadsvětelnou rychlostí. Danton má patrně

Svobodné obchodníky v hrsti. Poskytuje jim nové lodě, kompletní vybavení a počáteční kapitál. Za to mu odvádějí jistý díl svých zisků ve formě splátek a daní. Organizaci Svobodných obchodníků řídí nejméně tři pozitronní mozky... Pojd'te!"

O pět minut později se Atlan a Ertrusan objevili na můstku IMPERÁTORA III. Na panoramatické obrazovce se třpytil trup lodi FRANCIS DRAKE.

Kulová loď o průměru osm set padesát metrů stoupala a z trysek na spodním okraji prstence, ve kterém byla uložena pohonná jednotka, šlehaly plameny.

„Rád bych věděl, kde tuhle loď vyrobili," zavrčel plukovník Reyht. „FRANCIS DRAKE má výzbroj jako naše bojová loď o průměru tisíc pět set metrů!"

„Mnohem větší!" prohlásil pobaveně Atlan. „Zapomínáte na nejmodernější nabíjecí automatiku. Danton střílí třikrát až čtyřikrát rychleji než my."

Kapitán zaskřípěl zuby. „Nejde mi do hlavy, že Perry Rhodan nechá jen tak lítat soukromníka s takovou artilerií!"

„Má svoje důvody. Ale jedno je jisté, Reyhte. Kdyby se Danton rozhodl ohrožit IMPERÁTORA III a lidstvo, je s ním konec. Rhodan ho zatím trpí jako obchodníka, který si příliš neláme hlavu se zákony. Danton civilizoval domorodce na Rubín a dílny a loděnice, které tam vybudoval, stály mnoho milionů. Ale USO nepřínáleží kritizovat opatření, přijatá Perrym Rhodanem. Proti obchodní organizaci nelze nic namítat."

„A co jejich válka proti Skokanům?" vmísil se Kasom.

Atlan pokrčil rameny. „To je čistě vnitřní záležitost mezi dvěma národy, zabývajícími se obchodem. - Podívejte!"

Kulová loď s plameny šlehajícími z trysek se naráz zastavila. Byl to stejně fascinující pohled, jako kdyby nějaký obr chytil vystřelený náboj.

„Minimální bezpečnostní odstup," zavrčel velitel IMPERÁTORA III. „Ani Danton ani my nemůžeme aktivovat ochranný štít. Čert aby ho vzal!"

„Nebud'te tak nesnášenlivý, plukovníku! - Co je zase tohle? Zaměřovači, analyzujte mi plyny, které se táhnou kolem trupu! Zjistěte mi jejich původ!"

Vyhodnocení bylo k dispozici dříve než jev zmizel.

„Zaměřovači k admirálovi: Jedná se o novou konstrukci řídicích trysek k srovnávání chodu motoru a pro jemné korekce. Čistě chemické hnací ústrojí. Konec."

Kasom zavrtěl hlavou. „Člověk se pořád učí. Chemický motor konstrukčně dokonalé lodi. Rád bych věděl, co nám ten gauner ještě chystá. Kdo mu to staví? My potřebujeme tým minimálně tisícovky vynálezců a pět pozitronních mozků, abychom dosáhli docela malého vylepšení. Ale ani Danton nemůže čarovat. Kde tedy jsou všichni ti muži a ženy, kteří mu dodávají výstroj?"

Atlan neodpověděl. Tato otázka byla vyslovována příliš často. Nalézt její řešení by bylo možné jen s nasazením všech prostředků tajné služby.

Jenže tajná služba a mutanti museli plnit daleko důležitější úkoly. Odhalení základny Svobodných obchodníků se po vynoření obřího robota OLD MANA a krystalových agentů stalo druhořadou záležitostí.

Arkonidan stěží potlačil úsměv, když Roi Danton použil k dorozumění místo normálních krátkých vln hyperrychlé obrazové spojení. Jistě to udělal jen proto, aby jej slyšela a viděla celá flotila v sektoru Červánky.

„Hovor z lodi FRANCIS DRAKE!" oznámila radiocentrála.

„Přepněte jej všem lodím," odpověděl Atlan. „Nejsem nepřející," dodal.

Obrazovky se rozsvítily a objevil se široký obličej Epsalana Rasta Himse, prvního důstojníka lodi FRANCIS DRAKE.

Atlan se nadechl. Tento Epsalan byl typický Svobodný obchodník s nestydatými způsoby - nebo téměř nestydatými. Podobal se všem ostatním kapitánům Svobodných obchodníků, kteří se vyžívali v drzostech vůči kapitánům lodí Impéria. Trvalo hodně dlouho,

než v solární flotile pochopili, že jejich poznámky patří k běžné slovní zásobě Svobodných obchodníků. Někdy to vypadalo, jako by bez svých průpovědek ani nemohli žít. Nemilé bylo jen to, že se občas strefili do zranitelných míst a říkali pravdu, kterou i lidé neradi slyší.

2.

„Mocní a děti milující, jejichž zástupcem mám tu čest být já, urozený pán Rasto Hims, zdraví s nezbytnou blahosklonností ty tvory, kteří polehávají v žalostné kocábce nalevo od nás v polospánku typických povalečů," zaznělo z reproduktorů.

Tento pozdrav měl za následek výbuch smíchu na třech tisícovkách lodí USO a pozemské flotily. Jen kapitán Gys Reyht zavrčel: „Odporné! A to tenhle chlap pochází z mého národa! Epsalanská rada starších by mu měla sebrat pilotní licenci."

„Rád tě vidím, kolego!" promluvil Rasto Hims k plukovníkovi.

Atlan podezřele hlasitě zakašlal.

Rasto Hims se k němu otočil a žoviálně spustil: „Uctívá poklona, pane admirál. S potěšením konstatuji, že jste si oblékl novou uniformu. Tomu říkám úroveň, pane! Konečně, přijde k vám na návštěvu král!"

„Jak se daří Jeho Veličenstvu?" zeptal se Atlan.

„Roi Danton, král Svobodných obchodníků, se ještě zabývá svou toaletou. Taký se užívá výrazu make-up, ale tomu byste nerozuměl, staropozemšťane!"

Hims se pokusil napodobit blazeovaný obličej svého pána a Atlan se jen stěží ovládl. Ještě než se dostal k patřičné odpovědi, kdosi se napojil na okruh a v reproduktorech tří tisíc lodí zazněl naříkavý hlas:

„Urozený pane Himsi, musíš mě pořád obtěžovat? Ach, moje nervy! Tak hlasitá řeč - a jak hrubé výrazy! Rozčílil jsem se! Oro, nasadte mi pijavky, i když je to odporné. V každém případě mohou zabránit mrtvici. Mou lahvičku čpavé soli!"

Na obrazovce se objevila kabina Roie Dantona. Atlan nedokázal potlačit překvapení „Och!", Kasomovi lezly oči z důlků a Gys Reyht pronesl epsalanskou kletbu, které nikdo nerozuměl.

Roi Danton, vysoký, štíhlý muž se sympatickou tváří, spočíval v křesle s nádherně vyřezávaným opěradlem a polstrováním s pravými péry. Celé zařízení odpovídalo salonu z osmnáctého století.

Král byl oblečený do rubínově červeného kabátce a bílé hedvábné vesty, vyšíváné zlatem, která vytvářela působivý kontrast k něžně modrému sametu úzkých kalhot. Dlouhé hedvábné punčochy, střevíce s přezkou vykládanou drahokamy a drahocenné krajky na manžetách a pod krkem dotvářely obrázek urozeného Francouze z doby těsně před rokem 1792.

Roiovy ruce, zdobené prsteny, spočívaly na polštářcích ze zeleného hedvábí, kterými byly opatřeny zlacené opěrky. Dva Siganci, velcí sotva patnáct centimetrů, leštili královy nehty.

Oba trpaslíci, přizpůsobení poměrům na své planetě, byli oblečeni jako námořní důstojníci v dobách admirála Nelsona. Na podrážkách měli polštářky z bílého safiánu, kterými s dovedností artistů klouzali po králových nehtech.

Dva Lakrusané se zelenou pleť, holohlaví trpaslíci s křivýma nohama a svrstěnými obličejí kojenců, ovívali krále vějíři. Oba měli na sobě orientální kostýmy s turbany.

Oro Masut rozprašoval parfém, jehož účinkem se král vzpamatoval. Tento králův osobní strážce a sluha byl Ertrusan a měřil ještě o deset centimetrů víc než Melbar Kasom. Oblečený byl jako královští mušketýři a před tím, než jeho pán omdlel, se zjevně chystal jej oholit.

„Oro! Zavolej Blakhata!" rozkázal Danton.

Do zorného pole snímací kamery skočila bytost s matně se lesknoucí, jakoby hedvábnou kůží. Toto patrně částečně inteligentní zvíře se podobalo fotbalovému míči na šesti pavoucích nohách.

Oro se sehnul a přidržel při zemi břitvu. Blakhat nadskočil a začal rotovat. Současně se pohyboval podél čepele a na jejím konci s táhlým svistem přešel na druhou stranu.

Atlan sledoval divadlo aniž by byl schopen slova. Zato můstek IMPERÁTORA III, na kterém se zdržovalo asi padesát špičkových letců, pozitroniků, matematiků a inženýrů, se začal podobat blázinci. Ani na ostatních lodích v sektoru Červánky to nevypadalo jinak. Kapitáni později vyprávěli, že jejich posádky byly naprosto neschopné jakékoliv činnosti.

Všichni se jen šíleně smáli, Atlanovi tekly slzy a plukovník Reyht zavrčel: „Kdybys mu tou břitvou raději podřízl krk.“

Atlan se posadil. Díval se do výrazného obličeje mladého muže a v duchu se ptal, odkud jej zná. Jeho fotografická paměť selhala. Nikoho z tří set tisíc přihlížejících a smějících se mužů by ve snu nenapadlo, že tento floutek by mohl být ztracený syn Perryho Rhodana. Nikdo nezjistil, že Roi Danton je Michael Reginald Rhodan, který se po ukončení kosmonautického a technického vzdělání na nejlepších školách na Zemi ztratil ve věku čtyřiaadvaceti let v hlubinách vesmíru.

Rhodan věděl jen to, že jeho syn odmítá vyrůstat pod křídly svého téměř všemohoucího otce.

Mike odmítl život, ve kterém jsou všechny dveře vždy otevřené jen proto, že se náhodou jmenuje Rhodan. Chtěl dosáhnout uznání vlastními silami.

Rozhodl se před šesti lety. Jeho dvojče, sestra Zuzana Betty, šla v Mikových stopách. Provdala se za jistého hyperfyzika, kterého na Zemi považovali za blázna. Nikdo, ani tak naprosto neformálně myslící muž jako profesor Kalup, nebral teorie doktora Waringera vážně, nechápal je a snad je ani nechtěl znát.

Roie ani nenapadlo, aby Rhodanovi nebo Atlanovi říkal, že za svoje vylepšené zbraně vděčí právě tomuto muži a že s tichým souhlasem Rhodanovy choti Mory na jisté odlehle planetě podléhající Plophosu uvádějí do praxe teorie, o kterých mluví s obavami i největší odborníci.

Roiova maškaráda měla své odůvodnění. Byla tak výstřední a nápadná, že potírala vzhled obličeje. Dokonce ani Atlana nepřiměl k ničemu jinému než vágní vzpomínce.

Tři sta tisíc odborníků na palubách pozemských lodí nemělo tušení, že Roi sleduje účinek svého chování na maličké, skryté obrazovce.

Holení bylo u konce. Král se rozhodl ukázat se.

Na obrazovkách se objevil v detailu obličej a napudrované vlasy. Zdálo se, jako by si Roi teprve nyní všiml Atlana.

„Jste to opravdu vy, sire?“ zvolal a teatrálně rozhodil pěstěné ruce. „Bonjour, sire, můj mocný příznivce a příteli! Je suis enchanté de vous voir.“ (Jsem rád, že vás vidím.)

Atlan se zvedl. „Buďte nám vítán, pane. Jak jsme byli právě svědky, máte rád nabroušené čepele. Souvisí to snad nějak s gilotinou, pod kterou ztratil hlavu váš jmenovec?“

Plukovník Gys Reyht raději opustil můstek.

Roi Danton to viděl na své obrazovce a poznamenal: „To zvíře, které by vás ještě mohlo ohrozit, pane, se patrně dobrovolně odebralo do své klece.“

Atlanovi chvíli trvalo, než si upevnil hlas. „To byl náhodou kapitán mé vlajkové lodi. Přejdeme k věci, Dantone. Jakému úskoku vděčíme za vaši návštěvu?“

Roi se po této obžalobě zapotácel a vzpomatoval se jen díky lahvičce s čpavou solí. „Ale pane! Jak nesprávně posuzujete moje počínání! Prosím, abyste vzal na vědomí mé pravé smýšlení, jinak budu nucen poslat vám svoje sekundanty.“

Atlan si vzpomněl na souboj na kordy na Rubinu, díky němuž patrně selhal OLD MAN a lidstvo bylo zachráněno. Obří robot lokalizoval oba duelanty a nabyl domněnky, že

právě započalo sebezničení lidstva, takže už nepovažoval za nutné zasahovat sám.

„Co byste řekl těžkým španělským kordům, pane?“ nabídl Atlan.

Danton si odkašlal. Zřídka se mu stávalo, že musel hledat slova. „Již osm týdnů jsem indisponován. Jsem dalek toho, abych vás upozorňoval na takovou maličkost, ale rád bych vás ušetřil ostudy, která by vás stihla po vítězství nad smrtelně nemocným člověkem.“

„Vy jste určitě Pozemšťan!“ zvolal Atlan. „Jen ten si dokáže vymyslet takovou výmluvu. Mám tisíc chutí použít staré obyčeje a potopit vaši loď.“

„Otřesné! Vaše krev divokého válečníka se působením buněčného aktivátoru patrně nijak neuklidnila.“

„Na to se spolehněte! Máte dobré záchranné lodě?“

Danton nakrčil čelo, jako by špatně rozuměl. „Pardon...?“

„Jestli máte záchranné lodě! Přijdu na vaši palubu se specialistou Melbarem Kasomem.“

„Ach! V tom případě je tedy patrně zbytečné říkat vám, že jsem měl v úmyslu navštívit IMPERÁTORA III, což je ode mě obrovská oběť, protože jeho prostory prostě příšerně páchnou dezinfekcí!“

Smích na všech lodích umkl. Už začínalo jít do tuhého.

„Pošlete mi, prosím, pomocnou loď. Rád bych viděl, jak si vy piráti poradíte s pilotováním!“

„Svobodní obchodníci!“ zařval Hims. „A nemáte právo na žádný inspekce! Já vám...“

„Neuděláš nic, ty epsalskej skřete!“ zařval Kasom. „Když šéf řekl, že přijdeme k vám na palubu, tak přijdeme. Tohle není žádná inspekce!“

„V tom. případě jste vítáni,“ pronesl s lehkým úsměvem Roi Danton.

3.

Roi Danton poslal pomocnou loď pilotovanou urozeným pánem, panem Tusinem Randtou, třetím důstojníkem lodi FRANCIS DRAKE.

Ani Atlan ani Kasom si neoblékli skafandry. V pomocné lodi ve tvaru čočky bylo šest pohodlných sedadel, úzká proluka těsně nad mikromotorem a průhledná kupole z pancéřovaného plastu.

Kasom se odvážně pustil do proluky. Atlan trpělivě čekal, až se složí pod průhlednou kupoli. Ertrusan v kabině napůl ležel a proklínal okamžik, ve kterém se Atlan rozhodl poznat zblízka malou loď Svobodných obchodníků.

Tusin Randta nehnul brvou. Vyrovnal těžiště stíhačky a za tlumeného bzukotu motoru klouzal k vratům hangáru.

Když z něj vylétl, ultrabojovala loď se tyčila nad stíhačkou jako ocelová hora. Ústí trysek motorů na prstenci v oblasti rovníku kulové lodi byla mnohem větší než průměr stíhačky.

FRANCIS DRAKE, ačkoliv byl vzdálený jen dva kilometry, nebyl vidět pouhýma očima a jen nepatrné světélko signalizovalo, že tam je otevřený a osvětlený hangár.

Randta letěl těsně nad prstencem motorů a za použití brzdných trysek zastavil přesně u osvětleného obdélníku. Bravurní manévry svědčily o pilotním mistrovství třetího důstojníka.

Pomocná loď se jen lehce zhoupala, když se dostala do oblasti umělé gravitace FRANCISE DRAKEA, plavidla o průměru osm set padesát metrů. Automatika okamžitě vyrovnala rozdíl sil a loď měkce dosedla před vnitřními vraty přetlakové komory.

Kasom se nemohl dočkat, až bude vysvobozen z nepohodlné pozice. Jakmile se nad příčkou rozsvítila zelená kontrolka, trhl pákou mechanismu, zvedajícího střechu, tak silně, že ji utrhl.

Vnitřní příčka se rozjela do pancéřovaných stěn. Před Atlanem a Kasomem se objevila

skupina mužů v čele s Rastem Himsem.

„Dostal jsem rozkaz, abych vám řekl, že jste vítáni," oznámil jim Epsalan, který proti Kasomovi vypadal jako trpaslík.

Atlan jen přikývl a přiložil ukazováček ke své přilbě. Hims mu ustoupil z cesty a Kasom vykročil za ním jako oživlý obrněnec.

Roi Danton se jako obvykle objevil se svým doprovodem, jak tomu říkal. Oro Masut šel o několik kroků před ním, rozprašoval parfém a volal, aby se králi uvolnila cesta.

Danton cupital tanečním krokem a ovíval se krajkovým kapesníčkem.

„Pozor, pane!" řekl Rasto Hims a ostentativně začenal. „Tady je cítit dezinfekční prostředek USO!"

„Urozený pane Himsi!" zasténal Roi. „Prosím!" Zasunul si kapesníček do manžety a proklouzl kolem svého osobního strážce. Jakmile stanul před Atlanem, sňal třírohý klobouk, elegantním pohybem jím mávl a tak lehce podklesl v kolenou, že Atlan uznale kývl.

„Jde vám to, monsieur," oslovil Dantona. „Ani dříve jsem to neviděl lépe. Och - zdá se, že došlo k formální chybě!"

„Pro smilování Boží!" zaúpěl Danton blízko mrákotám, „v jakém smyslu, sire? Poučte mě z bohaté studnice své paměti!"

Kasom se ušklíbl a jeho ertruský protějšek si jej měřil pohrdavými pohledy.

„Váš osobní strážce nosí oděv královských mušketýrů z éry kardinála Richelieua, kdy pan Danton nežil!" řekl vyčítavě Atlan.

Danton si vzdychl. „To jen z nedostatku něčeho lepšího. Parbleu, už vím! Oro, okamžitě se oblékni jako mouřenín. To se hodí pro všechny příležitosti!"

Kasom se rozesmál.

Masut se zamračil: „Ty specialisto hulvátská! Hanbo Ertrusu! Žoldáku nafoukanej..."

Kasom okamžitě zavřel ústa, naklonil ramena dopředu a už se hnál na „mušketýra".

Dantonův kord se mihl jako blesk a jeho čepel se zastavila mezi oběma obry. „Jen potud a ani o krok dál! To platí pro oba pány," usmál se král.

Kasom se zastavil. „Stejně se jednou seznámíš blíž s mistrem všech vah!" vyhrožoval druhému Ertrusanovi.

„K tomu si najděte neobydlenou planetu," řekl Danton. „Mon dieu, chcete zničit mou loď? Pardon, sire, ale tito muži tak snadno ztrácejí sebevládu!" promluvil opět k Allanovi. „Ostatně, to je typické pro prostý lid. Žádná vznešenost, charakter, nic!"

„Ovšem, přirozeně," přikývl Atlan s vážnou tváří.

„Jste velmi laskavý, sire. Rád bych vám prokázal svou přízeň," řekl velkomyslně Danton.

„Co takhle čtvrtička pečeného vola?" hlásil se hned Kasom.

Danton se, otřásl.

„Tvorové nízkého původu mají mlčet, když mluví výše postavený muž," spustil Oro Masut. „Králi se dělá špatně! Čtvrtka vola! Jsme tady na lodi marnotratně žijících příslušníků USO nebo uvážlivých Svobodných obchodníků?"

Kasom se už nezmohl na slovo.

Tím bylo uvítání u konce. V chodbě se objevili svalnatí Epsalané s nosítky a Atlan se už beze slova usadil a díval se na mladého muže, jehož oděv nedokázal skrýt vypracované tělo.

„Odkud vás jenom znám?" zašeptal Atlan. „Pomozte mi aspoň trochu!"

Danton s lítostivým výrazem rozhodil ruce a Atlanův výraz ztvrdl. „Dobrá, přejdeme tedy k obchodním záležitostem. Nemám času nazbyt. Co chcete? Jaká je vaše nabídka?"

„Vznáším nárok na planetární systém, který jsem objevil a pojmenoval svým jménem, tedy Roiova soustava, vzdálená odtud asi osm set světelných let. Roiova soustava s planetou Rubin, jejíž primitivní obyvatelé jsem civilizoval, patří mně. Znáte zákony Impéria o

objevitelích?"

Atlan se zadíval na Svobodného obchodníka.

„Neměl byste nosit paruku. Tlačí na lebku a omezuje mozkovou kapacitu. Zákony o objevitelích platí pouze pro Pozemšťany nebo národy, připojené k Impériu. Jak si můžete myslet, že by se Rhodan vzdal nejbohatšího naleziště howalgonia, jaké kdy bylo objeveno? Rubin byl zanesen do map jedním pozemským křižníkem."

„Dva roky poté, co jsem na jeho povrch vstoupil já jako první člověk."

„Je hezké, že se taky někdy zmíníte o svém lidském původu! Dal jste si své právo objevitele zanést do knih? Kde je uloženo vaše hlášení s podrobnostmi, určenými v zákonech? Nikde, že? Platili jsme vám už hodně dlouho. To je pryč, pane Dantone!"

Svobodný obchodník nezvykle zvažněl. Na okamžik zapomněl na svou masku a jeho rysy se staly ještě výraznějšími. Arkonidan měl opět pocit, že tohoto muže dávno zná. Přesto v něm nedokázal vidět chlapce, jehož kousky kryl a kterého nosil na ramenou.

„Znáte zákony," pokračoval Atlan. „Kdybyste svůj objev nahlásil, nikdo by vám Rubin neupíral. Samozřejmě jste chtěl zabránit tomu, aby se Rhodan nedověděl, kde leží nejbohatší naleziště howalgonia v galaxii. Odhadem má cenu pět set miliard solarů."

„Když dovolíte, víc než bilion," zasmál se Roi. „Dobrá, přejdeme k mé nabídce, když požadavky nejsou nic platné. Dáte mi Roiovu soustavu, ve které je mimochodem zajímavý jen Rubin. Ostatní planety jsou pustiny. V krajním případě jsem ochoten přepustit Impériu některou z vnějších planet, třeba číslo čtyři, k vybudování základny."

„Vy jste se zbláznil!"

„Myslíte? Kolik by byl Velký administrátor ochotný dát za přístroj, pomocí kterého se bezchybně lokalizuje loď nacházející se v lineárním prostoru?"

Atlan se nadzvedl tak prudce, až se nosítka rozhoupala.

„Nerozčilujte se, sire!" zasténal Danton. „Myslete na svůj krevní tlak!"

„Co jste to řekl? Co že to můžete nabídnout? Zaměřovač, který pracuje v mimodimenzionálním poloprostoru?"

„Zapomněl jste slůvko bezchybně. Představte si, pane, že kapitáni pozemských plavidel by mohli bez problémů zaměřit a pronásledovat protivníka, který se považuje za neviditelného. Vojenské využití tohoto vynálezu by bylo jistě zajímavé."

„Je k výrobě tohoto přístroje potřeba howalgonium?" zeptal se Atlan, ale Danton si jen otřel rty kapesníčkem.

„Zvažte mou nabídku, sire!" řekl. „Rád bych měl Rubin a svou soustavu."

Atlan se nedostal k odpovědi. Loď FRANCIS DRAKE zazněly poplachové sirény.

4.

Houkání umlklo. Na bojový poplach bylo příliš krátké.

Z reproduktoru zaznělo: „Mluví k vám Rasto Hims. Právě jsem dorazil na můstek. Hovor pro Atlana, odesílatel Perry Rhodan, ze stanoviště v Jellicově soustavě, vysílač vlajkové lodi flotily CREST IV, kód USO. Dešifrovaný text bude okamžitě k dispozici. Pozor, důležité. Slyšíte mě?"

„Mluvte!" zvolal Atlan do nejbližšího mikrofonu.

„Rhodan k veliteli flotily Červánky. Spěchá, přísně tajné. Prosím, podejte zprávu, zda se bojová loď OMASO, nového typu třídy MULTI, kapitán plukovník Clark Dentcher, nalézá v sektoru Červánky. Pro vaši informaci: loď OMASO obdržela dne 20. října 2435 v 7:36 standardního času prostřednictvím hypervysílače rozkaz, zničit prostřednictvím palby z transformačních děl obří krystal v Prázdném prostoru jih. Potvrzení příjmu rozkazu došlo na CREST IV v 7:49. Hlášení o vykonání rozkazu chybí. OMASO neodpovídá na kódované výzvy. Pozor! Odpověď nedošla již čtrnáct hodin. Konec. Podepsán P.R., Solimp, CREST

IV."

Atlan ztuhl. Když se otočil k Roi Dantonovi, viděl, že král odhodil paruku, a to jej velice změnilo.

Na Roiův rozkaz byla nosítka položena na zem a Atlan s Roiem vyskočili. Oba stejně vysocí muži stáli proti sobě.

„OMASO... Plukovník Dentcher!" promluvil Roi. „Není to ten kapitán, který krátce po našem útěku z OLD MANA hlásil, že ve volném prostoru jižně od galaxie lokalizoval neznámou loď hruškovitého tvaru a že ji po marných výzvách k zastavení dal zničit? To musí... Počkejte! Bylo to 29. září."

„Máte dobrou paměť," řekl uznale Atlan. „Zpráva přišla před jednadvaceti dny. Tehdy jsme byli na ukořistěné automatické lodi."

Zraky obou tak rozdílných mužů se opět setkaly. Atlanovy rysy odrážely vnitřní napětí, když promluvil: „Čekám na váš výklad události pane! A to se ani nechci ptát, jak je možné, že jste tak rychle dešifrovali kód USO, ve kterém zpráva přišla."

„To není důležité, sire. Okamžik, hlásí se váš IMPERÁTOR III. Už jsou asi hotovi - to my jsme dešifrovali opravdu rychleji."

Atlan se otočil na Kasoma, který měl u sebe přenosnou vysílačku: „Zavolejte na IMPERÁTORA III a řekněte, že už jsem informován. Můj skvělý přítel disponuje klíčem tajného kódu. Plukovník Reyht ať počká na další rozkazy."

Kasom začal mluvit do přístroje a z reproduktoru zazněl dunivý hlas Epsalana Himse: „Vaše rozkazy, pane? Už jsem dal formulovat dotazy."

„Jaké?" vyjel Atlan. „Urozený pane Himsi, na můj vkus máte příliš rychlé reakce. Co vy vůbec víte o OMASO?"

„Všechno," vložil se Danton. „Přestaneme si hrát na schovávanou, pane, okolnosti to nedovolují. Když plukovník Dentcher zničil cizí hruškovitou loď, ze zničeného trupu se oddělil objekt krystalické struktury nazelenalé barvy o průměru čtyř set metrů. Sestával z mnoha bilionů oněch mikrokrytalů, jejichž hypnosugestivnímu vlivu už padli za oběť osídlení Nové Luny a tak zvané ‚organické velící jednotky‘ obřího robota. Podle mého odhadu je na OLD MANOVI jen malé množství krystalů, ale ve volném prostoru se pohybuje koncentrovaný shluk. Podle hlášení, které právě došlo, dostal Dentcher rozkaz následovat desetinou rychlosti světla objekt, který se pohybuje na jižním okraji galaxie."

„Naprosto správně. To se taky dělo jednadvacet dní. Podle jeho běžných služebních hlášení bylo všechno v pořádku."

„Řekl jste bylo, pane," opakoval pomalu Danton. „Sire, mylím se, jestliže se domnívám, že vaše přítomnost v sektoru Červánky je v souvislosti s neznámou hruškovitou lodí a pohybujícími se krystaly? Velitelé flotil si lámou hlavu, proč se tu zdržují tři tisícovky nejmodernějších lodí, ačkoliv by byla žádoucí jejich přítomnost u Jellicovy hvězdy."

Atlan zkrřížil ruce na prsou a opřel se ramenem o hladkou ocelovou stěnu.

„Chytré, Dantone! Kdybyste se měl stát mým nepřítelem, musel bych přijmout zvláštní opatření. Vaše posádka, která působí dojmem neskutečných zpustlíků, je vlastně elitní jednotka. Už jen rychlost reakcí toho vašeho Himse! Chtěl jste něco říct?"

Přes Dantonovu tvář přelétl úsměv, který tak připomínal Perryho Rhodana, až sebou Atlan škubl. Ale souvislost mu nedošla.

„Chci. Krystalový objekt vás zajímá až sekundárně. V dostřelu děl lodi OMASO byl naprosto v bezpečí. Myslel jste o několika obloukových vteřinách dále než ostatní."

„Správně řečeno. A na co jsem myslel?"

„Jste na této opuštěné výspě, protože vám ta neznámá hruškovitá loď nedopřává klidu. Podle propočtů jejího kurzu, jak je provedla pozitronika lodí USO, s největší pravděpodobností přilétla z Magellanova mračna, kde se zatím ztratilo devatenáct průzkumných lodí s osmadvaceti tisíci muži na palubách. Proto udržujete v sektoru Červánky

tři tisíce nejmodernějších lodí. Skláním se před vámi, sire, stojíte na správném místě."

Atlan se ramenem odrazil od stěny a pohlédl na hodinky.

„Jednadvacet čtyřicet dva standardního času," řekl mu Roi. „Plukovník Dentcher obdržel rozkaz ke zničení krystalu před čtrnácti hodinami a sedmi minutami. Otázkou je, jestli se k tomu dostal. Řekl mu někdo, jak je ta věc nebezpečná? Byl informován, že musí za všech okolností dodržet bezpečnou vzdálenost a že za žádnou cenu nesmí do blízkosti objektu pustit jediného člena posádky? Vy, sire, přece znáte lidskou zvědavost. Odpovězte, prosím!"

Oba Ertrusané zapomněli na svůj nepřátelský postoj. Devět set Svobodných obchodníků na palubě lodi zadrželo dech.

„Obávám se, že to plukovníkovi nebylo řečeno," odpověděl Atlan. „V Solární flotile není zvykem odůvodňovat rozkazy. Velící důstojník si může myslet co chce, ale rozkaz splní. Rhodan ví, co dělá."

Z obrazovky se opět hlásil Hims. Atlan se otřásl, jako by se probudil. „Pane Himsi, mluvil jste o textu zprávy. Přečtěte mi ho!"

„První dotaz: Byl Dentcher informován o nebezpečnosti hypnokrystalů? Druhý dotaz: Poslední souřadnice lodi OMASO a její kurs. Za třetí: OMASO není v sektoru Červánky."

„V pořádku. Odešlete tuto zprávu v současném kódu a pod hlavičkou naléhavé, přísně tajné. Znáte nějaký znakový kód?"

„Jistě. Co jste si myslel?" ušklíbl se Hims.

„Tak odešlete zprávu!" vykřikl Atlan. „Jestliže posádka OMASO padla do pasti, je krystal už v galaxii a pouhý střípek z něj je schopen ztotožnit posádku bojové lodi! Jestliže se tak obrovské množství krystalů dostane do hustěji osídlených oblastí galaxie, jsme ztraceni."

Danton vzal Allana za paži. „Pojďte, pane. Vaše místo je na můstku."

Atlan se mu vytrhl. „Musím na IMPERÁTORA III. Co bych tady asi dělal? Nebo jste snad už OMASO zaměřili? U vás je možné všechno."

„Myslete si cokoliv, jen tohle ne! Nemám nejmenší ponětí, kde ta loď je, mohu se to jen domnívat. Ale jedno vím jistě: S vaším pyšným IMPERÁTOREM III nemáte nejmenší šanci. I kdybyste se na poslední známou pozici OMASO dostavili s celou flotilou, může vám hledaná loď zmizet v hyperprostoru."

Atlan už měl prst položený na tlačítku přenosné vysílačky, kterou vzal Kasomovi. Pak vzhlédl, jako by chtěl krále Svobodných obchodníků hypnotizovat. „Jste si příliš jistý. Máte snad přístroj, o kterém jste mluvil, na palubě?"

Danton na okamžik zaváhal. „Ano. Říkáme mu poloprostorový stopař."

Atlan bojoval sám se sebou a konečně se rozhodl. „Půjdeme na váš můstek. Děkuji vám za důvěru. Záležitost s přístrojem zůstane mezi námi - ve vašem zájmu."

„Děkuji, pane."

„Flotila zůstane tady. Hlášení bylo odesláno? Buďte rád, že teď nejste v Rhodanově blízkosti. Už jste ho viděl zuřit?"

„Ano."

„Opravdu? Tohle potěšení mělo jen málo lidí. Kdy a kde?"

„Zapomínáte na můj rozhovor s Velkým administrátorem poté, co se dověděl, že mám transformační děla. A nejen je, ale i nabíjecí zařízení, které pracuje podstatně rychleji než automatika, používaná na lodích Pozemšťanů."

„Už si vzpomínám," řekl Atlan. „Ale to se ještě ovládal."

„Možná bychom měli počkat na odpověď," navrhl Kasom. „Pokud byl plukovník Dentcher informován, jistě se mu nic nestalo. Nejspíš se mu nepodařilo navázat spojení."

„Asi nevíte, že měl být jen 1,3 světelného roku od první vnější hvězdy, takže jeho vzdálenost od sektoru Červánky je necelých čtyři sta čtrnáct světelných let. Ty se dají překlenout i vysílačkou z Korvety. - Dantone, chcete se skutečně vrhnout do tohoto dobrodružství? Dobrá! Kasome, oznamte Reyhtovi, ať vyčká na místě na další rozkazy!"

5.

Ručičky palubních hodin se vlekly po ciferníku s nervy drásající pomalostí.

Hovor byl odeslán před deseti minutami s nejvyšší možnou nosnou rychlostí. Rasto Hims nasadil zdroje proudu o nejvyšším výkonu, aby bylo jisté, že svazek směrových paprsků překlene vzdálenost. Při vysílání na hypervlnách docházelo k obrovským energetickým ztrátám. Jejich příčinou byla povaha nadřazeného prostoru, pozice vysílače ve vztahu ke konstantě zakřivení normálního univerza a kromě toho přesnost přeměny impulzů na energeticky odchylné hyperkrátké vlny.

Roi věděl, že přijímač a zpětný transformátor CRESTU IV byl zkonstruován podle nejnovějších poznatků vědy a techniky. Vzdálenost k Jellicově hvězdě činila deset tisíc světelných let.

Atlan se rozhlédl po můstku. Podobal se řídicím prostorám pozemských bojových lodí, ale v žádném případě jej nebylo možné srovnávat s velitelskými můstky obchodních plavidel.

Uprostřed místnosti stál čtyři metry dlouhý, dva metry vysoký a stejně široký přístroj s obložením ze světlého plastu, jehož účel se nedal odhadnout.

Atlan se na nic neptal, i když tady ani u konvenčních zaměřovačů neviděl obvyklé anténní přívody.

Radiooperátor lodi FRANCIS DRAKE navázal vizifonní spojení s IMPERÁTOREM III. Na jedné z obrazovek se objevil plukovník Reyht, který stále pochyboval, že hovor z lodi Svobodných obchodníků může dosáhnout místa určení. Na všech ostatních lodích byla vyhlášena plná bojová pohotovost.

Allanův obličej byl zcela bezvýrazný a jeho hlas zněl tak klidně, jako by neudeřila osudová hodina lidstva. Ze strany si měřil Roie Dantona, jehož tvář bez paruky se nehodila ke kostýmu.

Zelené kontrolky hyperpřijímače se rozzářily. Pak zabzučel energetický konvertor a došlé 5D impulzy byly téměř okamžitě měněny na běžné vlny. Naposledy se spustila dekódovací automatika.

Bylo 20. října 21 hodin 59 minut. Minutu po dvaadvacáté hodině se objevila první slova.

Allan přistoupil blíž a oběma rukama se opřel o lištu pod monitorem.

„Rhodan k veliteli flotily Červánky. Pouze pro velitele, přísně lajné. Dotaz přišel v pořádku. Velký údiv. Kapitán lodi OMASO nebyl v souvislosti s množstvím udílených rozkazů informován o povaze krystalu. Opakuji: Nebyl informován. Výsledky hodnocení plukovníka Clarka Dentchera následují: Vyrostil v malých poměrech, proboujel se vzhůru až k postu kapitána lodi. Schopný taktik, ukázněný. Domněnka, že po jednadvaceti dnech nečinnosti a sledování krystalu dosáhl hranice ovládnutí. Díky tomu příklon k samostatnému jednání. Domněnka, že hranice ovládnutí dosaženo po obdržení rozkazu ke zničení. Zdůvodnění radista CRESTU IV přehlédl. Rozkaz se zdál dostatečný.”

„To je ono!” řekl rychle Roi. „Odůvodnění bylo přehlédnuto. To je typické pro solární flotilu. Člověk přece není stroj, který se uvádí do činnosti stiskem tlačítka...”

„Mlčte!” vyzval jej Atlan a četl dál:

„Pravděpodobné, že Dentcher byl ovlivněn mladými důstojníky. Zvědavost, otázky, žádné informace o krystalových agentech. Návrh Atlanovi: Jednat podle vlastního uvážení. Vyhledat OMASO, v krajním případě zničit. Opakuji: V krajním případě zničit. Pokusit se zachránit posádku. Útok podle situace. Důvodná domněnka, že Dentcher vlétl do pasti. Pravděpodobné podmanění posádky krystaly. Hypotéza: Je známa schopnost rozkladu krystalické hmoty do prachových částic. Z toho vyplývá možnost průniku do hangáru pomocných lodí. Proboha, udělejte něco. Konec informace. Poslední pozice lodi OMASO

podle Dentcherova hlášení: Vnější sektor SO-121745-qur-GAL-004689, výřez r-1745-g-9902, cílová hvězda Alias, zaměření vysílače dopad cc-0024 stupeň Zenta -238. Pohyb konstantní, volný pád. Opakování dat: Vnější sektor.

Na obrazovce čtecího zařízení se opět objevily číslice. Současně byla tato data zadána k vyhodnocení.

Dlouhá zpráva končila sdělením: „Jakákoliv pomoc žádoucí. Dantonovo nasazení vítané. Mnoho štěstí.“

Podepsaný byl Rhodan, který udělil Atlanovi plnou moc.

V okamžiku, kdy se na výstupu objevily pásy s psanou verzí textu hlášení, bylo už k dispozici pozitronní vyhodnocení dat. Atlan sebral pásy s výslednými údaji a přešel ke snímacímu zařízení telekomu. Hypervysílač nyní běžel na nejnižší výkon. Danton, Oro i Kasom mu byli stále v patách. Oba Ertrusané si nyní perfektně rozuměli; rozmíšky ze žárlivosti byly zapomenuty.

Jakmile se rozsvítila zelená kontrolka, Atlan se objevil na obrazovkách všech lodí flotily a prohlásil:

„Atlan kapitánům lodí flotily Červánky. Bojová loď OMASO se v důsledku neúplných rozkazů s nejvyšší pravděpodobností dostala do vlivu hypnokrystalů. Zůstanu na lodi Svobodných obchodníků. Další dotazy jsou bezpředmětné. Na palubě této lodi je lokátor, jakým USO nedisponuje. Admirále Cone Baythe - tímto okamžikem přebíráte velení v sektoru Červánky. Poplachová pohotovost pro všechny jednotky. Po mém odletu zákaz vysílání na hypervlnách, důležité povely ihned. Flotilu shromážděte do sevřeného útvaru.“

„Rozumím, pane," zazněl epsalský hlas. Patřil admirálovi USO Conu Baythovi, veliteli proslulé 14. perutě těžkých útočných lodí.

„Pokusím se najít OMASO pouze s lodí FRANCIS DRAKE," pokračoval Atlan. „Dokud neobdržíte jiný rozkaz, držte se v každém případě zpátky. Nesmíme škodnou vyplašit.“

„Rozumím, pane. Nevysílat, sevřený útvar, připravený ke startu.“

„Děkuji, pane Baythe. Pokud bude na rozdíl od našeho očekávání na palubě OMASO všechno v pořádku, obdržíte zprávu. Jestliže bude posádka pod hypnotickým vlivem, pokusíme se ji nějak zachránit. V případě, že loď zmizela, vyšleme signál a vy počkáte na můj návrat. Hledání by v tomto případě bylo možné jen spojenými silami.“

Con Bayth opět potvrdil přijetí rozkazu, Atlan přerušil spojení a otočil se k Dantonovi. „Jde o každou minutu. Kolik času bude potřeba k vyhodnocení dat? Už dávno jsme měli být na cestě.“

„Ani Svobodní obchodníci neumějí čarovat. Chtěl jsem vám říci... Po dobu trvání této akce máte vrchní velení na lodi FRANCIS DRAKE.“

Atlan se dlouze zadíval na mladého muže. „Děkuji. Nijak toho nezneužiji. Vy zatím přemýšlejte o tom, jak zachránit čtrnáct set mužů než spustíme palbu.“

„Jsem praktik, pane. Uvažovat o tom začnu, až bojovou loď najdeme. Je tu důležitější otázka. Vy víte, jaká.“

„Ani mi nepřipomínejte možnost, že by se hypnokrystal y už rozptýlily v hvězdném moři galaxie. Spoléhám na odolnost pozemské posádky, na rychlost jejích reakcí a nápaditost. Možná, že přece jen včas odhalili nebezpečí. Nectíme teoretizování. Jde sem Hims.“

„Hotovo," ohlásil krátce. „Pokud se nevloudila chybička, čemuž nevěřím, musíme se dostat téměř přesně k bodu, kde by měla být loď OMASO, i s přihlédnutím k posledním souřadnicím její pozice v čase, který už je minulostí, a její rovněž známé rychlosti a délce letu, kterou budeme potřebovat k překonání čtyř set čtrnácti světelných let. Můžeme?“

Atlan se opět ohlásil admirálu Baythovi. „Od tohoto okamžiku absolutní zákaz vysílání. Rhodan ví, že jsme na cestě.“

Zadunění silných motorů přehlušilo jeho poslední slova. Oro Masut se objevil na

můstku se dvěma kombinézami, které se podobaly nejmodernějším bojovým oděvům USO. „Půjčím ti svou," nabídl Kasomovi, ale neodpustil si rýpnutí: „Doufám, že se v ní neztratíš!"

„Vejtaho!" ušklíbl se Kasom, ale hned se zajímal o podrobnosti: „K čemu je tohle?"

Atlanovi pomáhal do kombinézy Roi Danton a rovněž vysvětloval její vymoženosti, „...neviditelnosti se dosahuje nově vyvinutým projektorem. Pancéřování je odolné proti paralyzátorům i energetickým zbraním..."

„Co u vás není nové?" zeptal se Atlan. „Monsieur, postarám se, abyste dostal Roiovu soustavu i s Rubínem, jestli mě dovedete na místo, kde se vyvíjejí a vyrábí tyhle věci! Musíte zaměstnávat několik tisíc špičkových odborníků všech oborů, nemluvě o pomocném personálu."

„Přesně tak! Ostatně termín zaměstnávat se sem nehodí. Tito muži a ženy mají ve mě takovou důvěru, že mi svěřili testování svých vynálezů."

Loď FRANCIS DRAKE vyrazila kupředu jako střela - s jediným rozdílem, že žádný náboj, vystřelený ze zbraní Pozemšťanů, by nevyvinul takovou rychlost. Zrychlení mělo hodnotu sedm set kilometrů za vteřinu na druhou. Během desetiny vteřiny zmizela z optiky IMPERÁTORA III a zůstala jen na monitorech přístrojů, zachycujících teplo, vyzářené z motorů.

„Proveden lineární manévr, pane!" hlásil zaměřovač z TOSOMY, vlajkové lodi admirála Baytha.

Epsalan se otočil ke kapitánovi své lodi: „Nole, vydejte rozkaz ke shromáždění všech jednotek. Musíme jednat rychle. Pro loď FRANCIS DRAKE je pár světelných let jen skokem."

6.

Mechanický hlas oznámil, že skončil třetí lineární manévr.

Dunění Kalupova kompenzačního konvertoru, kterým se odstínil vliv čtvrtého a pátého rozměru, aby bylo možno proniknout do energeticky neutrální librační zóny, se syčivým zvukem zaniklo. Pro Atlana to bylo nezvyklé.

Obrazovky nabízely různé pohledy. Čelní přenášely inkoustovou čern prázdného prostoru, jen tu a tam bylo vidět osamocenou hvězdu, která ale ještě patřila ke spirálnímu ramenu galaxie.

Ve východní sekci bylo vidět dvě světlé skvrny, spojené sotva znatelným paprskem. To byla obě Magellanova mračna s mostem z mezihvězdného plynu a jím obklopenými slunci.

Na zádové obrazovce se se sotva snesitelnou jasností třpytily hvězdy. Mléčná dráha vyplňovala celý monitor.

Ale nikdo nevnímal tento úchvatný pohled. Antény echolokátorů kroužily kolem své osy a vysílaly akustické signály nadsvětelnou rychlostí do prázdného prostoru.

Kdyby se v něm kdekoliv nalézalo těleso, schopné tyto signály odrazit, bylo by lokalizováno.

„Rozptyl v co největším úhlu, jinak je nezaměříme," nařizoval Danton. „Urozený pane Himsi, dejte k lokátorům připojit zdroje energie tři a čtyři. Slabý odraz je totéž jako žádný."

„Šťáva z trojky a čtyřky na tastr," houkl Hims do mikrofonu, který zprostředkoval spojení se strojovnou.

Melbar Kasom si zhluboka povzdechl nad tímto naprosto nevojenským způsobem udělování rozkazů. Pozemskému kapitánovi by hrůzou vstávaly vlasy na hlavě.

Otáčející se antény se začaly navíc kývat, aby obsáhly ještě větší prostor. Tím se ovšem zaměření stalo nepřesnější než kdyby se zrychlila rotace kolem vlastní osy.

Ale ani teď přístroje nic nezaznamenaly. Atlan svíral oběma rukama opěradla svého

křesla. „Čas?“ zeptal se.

„Třidvacet standardu..." spustil Hims, ale byl přerušen hlasem radiooperátora:

„Signály Morseovy abecedy na hyperfrekvenci USO, přepis nejasný, text zkomolený. Text: OMASO, seržant spoj... Hestinger, ke vše... převzato, tři muž... imun,.. .těk se stíhačkou, SOS... SOS... SOS... Hestinger, konec, žádné znamení."

„Zaměřit!" vykřikl Danton.

„Už jsme to zkusili, pane, ale bez výsledku. Vysílač je velmi slabý a sotva slyšitelný. Ten seržant Hestinger moc dobře ví, proč vysílá morseovkou. Normální textová zpráva by nedošla. Podle propočtu energetické hodnoty zachyceného vysílání je vysílač vzdálen asi jednu světelnou hodinu, ale spíš o něco méně. Dám vám na obrazovky text, doplněný počítačem."

„SOS... Spaste naše duše..." opakoval Danton. „Mon dieu, to je jediné přiléhavé slovo když jde o ovládnutí hypnokrystalem. Himsi, jak to, že nelze najít nosič vysílače? Musí to být buď OMASO nebo ta zmíněná stíhačka."

„Žádná lokalizace," odpověděla centrála zaměřovačů. „Pokud tu bojová loď je, její přístroje nepracují. Nezaměřili jsme žádný energetický impulz."

„Posádka se jistě bránila," řekl Atlan. „Obyvatelé Nové Luny vypověděli, že to trvá jistou dobu, než se hypnosugestivní vliv projeví naplno. Tady k tomu muselo dojít velice rychle, ale ani to nemohlo zcela zlomit individuální odpor. Nezná náhodou někdo toho spojaře?"

Seržanta Hestingera nikdo neznal.

Lod' FRANCIS DRAKE dále zaměřovala. Čtyři minuty po zachycení nouzového signálu se rozpoutalo peklo.

Bylo 20. října 2435 23 hodin 48 minut. Zaměřovače, pracující na nejvyšší výkon, vypadly. Zapraskání jističe a zahučení opět naskočeného přístroje přišlo téměř zároveň. Automatika, jističí proti přetížení, bleskově zapojila tlumící filtry - a bylo to opravdu nutné.

Energetický zdroj byl vzdálen jen čtyřidvacet světelných minut. Zaměřovače, odstíněné na nejnižší hodnoty, v souhře se synchronně pracující pozitronní automatikou zjistily, že se jedná o transformační dělo, odpalující 5D paprsek.

Dopady střel, v tomto případě materializující se a explodující paprsky, sejevily jako vzplanuvší atomová slunce ve vzdálenosti 43,57 světelných minut. Vzdálenost mezi zdrojem a cílem střel obnášela tři světelné vteřiny. To odpovídalo dostřelu asi devíti set tisíc kilometrů.

„Jaderné střely děl střední ráže," zvolal Kasom. „Cílem je určitě ta stíhačka! OMASO střílí na svou vlastní pomocnou loď!"

Ertrusan ještě ani nedokončil větu a Rasto Hims s Dantonem se naklonili nad řídicí pult. Bezchybně pracující automatiku nepoužili, protože byla v tomto případě pomalá. Prsty krále Svobodných obchodníků se pohybovaly po tlačítkách manuálního řízení tak rychle, že Atlan nevycházel z údivu.

Jen o čtyři vteřiny později pronikl FRANCIS DRAKE do librační zóny.

Manévr se uskutečnil v okamžiku, kdy loď dosáhla padesáti procent rychlosti světla. Ještě při rozjezdu byla loď stržena na požadovaný kurs a v lineárním prostoru stabilizována.

Únikový manévr se uskutečnil v bezprostřední blízkosti atomového slunce, které vzplanulo s nesmírnou zničující silou před lodí.

FRANCIS DRAKE se nezmenšenou rychlostí, ale v únikové zóně, dostal do centra exploze. Tady musel být cíl palby - v tomto případě stíhačka se seržantem Hestingerem a dvěma dalšími muži na palubě.

„Žádný ochranný štít!" nařídil Roi Danton.

Hims se zatvářil zděšeně a otevřel ústa.

Danton opakoval rozkaz. „Rozuměl jste? Jestliže se objevíme v celé barevné parádě, budeme okamžitě lokalizováni i posádkou, která nemusí být duševně zcela v pořádku. Stačí,

že se objevíme jako hmota, vyzařující energii. Radiocentrálo! Zavolejte stíhačku! Jestli je na palubě někdo živý, uslyší nás. Nepoužívat hypervlny!"

„Zaměřeno malé těleso těsně před námi. Odbočuje z červeného sektoru, devět stupňů vertikálně, vířivý pohyb. Krátké energetické výboje, patrně účinky zásahu. Polohovače stojí, vyhodnocovací zařízení běží. Zaměřovači manévr ukončen - automatického pilota přepněte na výsledná data."

Atlan nevycházel z údivu. Posádka byla ještě schopnější, než se původně domníval.

Na lodi FRANCIS DRAKE zavaly sirény. Na můstku se objevili další Svobodní obchodníci ve skafandrech a bojových kombinézách. Dorozumívání na palubě bylo přepojeno na okruh reproduktorů v přilbách. Jediný Roi Danton klidně seděl na svém křesle.

Jeho kulová loď o průměru osm set padesát metrů - o padesát metrů větší než pyšné bojové plavidlo OMASO - se ustálila na zadaném kurzu.

Vzdálenost činila ještě tři sta tisíc kilometrů, což bylo stále příliš mnoho na bezporuchové spojení na ultrakrátkých vlnách.

Antény se natočily k cíli. O několik vteřin později pozitronní automatický pilot po neskutečně rychlém vyhodnocení rychlostí nastavil pohon na brzdný manévr. Dunění motorů se vystupňovalo k zavytí, jehož intenzita byla příčinou zapojení tlumičů v přilbách posádky.

Atlan řekl Roiovi, že by bylo lepší, aby si i on oblékl bojový oděv.

Svobodný obchodník se usmál. Atlan se na něj udiveně podíval a všiml si nazelenalého třpytu, který obklopoval Dantonovo tělo jako fluorescenční síť.

„Ach tak, zase nový vynález!" pronesl sarkasticky Atlan. „Muž, který má úroveň, nosí jen energetický štít a la Roi."

Danton si afektovaně odkašlal.

V tomto okamžiku loď FRANCIS DRAKE ukončila příletový manévr. Na pravé straně trupu se objevilo rotující těleso diskovitého tvaru o průměru pětatřicet metrů. Opláštění bylo poškozené, ale průhledný kokpit se zdál v pořádku.

„Jen krátkou zprávu, požádat o informace a hned dál," řekl Atlan. „Musíme se postarat o OMASO. Je ještě na monitorech?"

„Lokalizace je výsledkem zachycení dvou veličin," zněla odpověď. „Hmoty a energie. Nechceme použít hyperpřístroje. Impulzy by byly na druhé straně okamžitě zachyceny a správně vyhodnoceny. Podle všeho nás nepoznali. OMASO zastavila palbu. Teď nás nemohou zaměřit, protože nás chrání slunce. Pošlu vám na můstek obraz z radaru, admirále."

Na reflexivní obrazovce před Atlanovým křeslem se objevily obrysy kulového trupu. Obraz byl dostatečně ostrý, aby se daly rozeznat podrobnosti. Impulzní motory lodi byly v provozu.

„Pozor, dává se do pohybu!" přišlo varování od zaměřovačů. „Ne, opravuji. Žádný rozjezd, pouze přepojování pohonu. OMASO zůstává na původním kurzu ve volném pádu. Naše odchylka od skutečného cíle musela být způsobena nenadálou změnou směru bojové lodi při pronásledování stíhačky. Čtyřiačtyřicet světelných minut není tak moc."

„Připravte lineární manévr," řekl Atlan.

„Anténa nasměrovaná na stíhačku, mluvte!" ohlásila se radiocentrála.

Atlan se napojil na okruh. Na obrazovce infrazaměřovače viděl rotující disk. „Vrchní velitel sil USO Atlan volá seržanta Hestingera. Atlan volá seržanta Hestingera. Jsme od vás vzdáleni jen deset kilometrů. Zachytili jsme vaše volání o pomoc. Ohlaste se, Hestingere! Admirál Atlan volá seržanta Hestingera, radiooperátora lodi OMASO!"

7.

Podplukovník Pen Tunither, první důstojník bojové lodi solární flotily OMASO zaslechl signál z přenosné vysílačky.

Tunither, čtyřicetiletý podsaditý muž s vlasy jako sláma, oblíbený i obávaný zároveň, sebou škulbl.

„Ticho!“ zařval, což v úzké kabině stíhačky nebylo vůbec nutné, a přestal si masírovat podlitiny, způsobené bezpečnostními pásy. Mimochodem - kdyby si je byl nezapnul, určitě by se při ostřelování stíhačky zabil.

Poté, co tři muži v kabině stíhačky pochopili, že navzdory pravděpodobnosti vyvázli, spustili vítězný pokřik.

Seržant Gilbert Hestinger řekl oběma svým společníkům, že ještě před únikem z OMASO se pokusil odvysílat nouzové volání. V hloubi duše si ovšem myslel, že se vysílači nepodařilo překonat příliš velkou vzdálenost, protože atomový reaktor byl odstaven.

Počáteční optimismus, který následoval po zastavení palby, brzy opadl. Stíhačka nebyla nic jiného než vrak.

Obě pohonné jednotky byly zničené. V prostoru reaktoru vypukl požár, který nebylo možné zdolat, protože hasicí zařízení nefungovalo. Desátník technik Hain Mungu doufal, že oheň se mu podaří uhasit zamezením přívodu kyslíku. Pokud by došlo k jaderné reakci, bylo toto opatření zbytečné.

Muži byli potlučení. Nikdo nevěděl, jestli nemá vnitřní zranění. Hestinger krvácel z nosu, Mungu se dusil a Tunither bojoval s nesnesitelnými bolestmi.

Stíhačka se pohybovala volným pádem k neznámému cíli a současně se otáčela kolem dvou os. Z průhledné kupole vypadal gigantický svítící pás blízké Mléčné dráhy jako kdyby procházel kabinou. Při každé otočce se rameno galaxie objevilo na fiktivním horizontu a zase zmizelo.

„Ticho!“ řekl Tunither, tentokrát tišeji. Snažil se rozeznat zvuk, který jako by vycházel z Hestingerovy náprsní kapsy.

Pípání se ozvalo znovu.

„Co je to? Hestingere, probud'te se, ksakru! Co to máte v kapse?“

„V kapse? No... Vizifon. Proč?“

„Proč! Protože to ve vaší kapse pípá, pitomče!“ zařval první důstojník. „Dejte to sem! Někdo nás volá!“

Hestinger se usmál. „Promiňte, pane...“

Vy mluvíte z cesty. Jak je známo, kapesní vizifony pracují v pásmu velmi krátkých vln a ty se nešíří rychleji než světlo. Pokud tedy někdo volá, tak jedině z OMASO, a těm by bylo záhodno neodpovídat.“

Tunither skočil po štíhlém seržantovi, jediným trhnutím jej položil na záda a rozeplnul magnetický uzávěr jeho kapsy.

Hestinger zasténal: „Ksakru, copak nemám už dost modřin? Dejte pokoj s tím nesmyslem, pane! Oni si jen chtějí zkontrolovat, jestli jsme zůstali naživu.“

Tunither si nevšímal seržantových řečí. Vytrhl přístroj z kapsy a zmáčkl tlačítko příjmu. Na miniaturní obrazovce naskočily vybledlé čáry, ale zvuk přišel okamžitě:

„...ohlaste se. Opakuji: Admirál Atlan, velitel flotily Červánky volá seržanta Hestingera. Zachytili jsme vaše volání o pomoc a se speciální lodí stojíme jen deset kilometrů od vás. Ohlaste se. Hestingere, ohlaste...“

Monitor vizifonu stále zrněl.

Hestinger zrudl. „Pane, dejte na mě, to je trik, kterým si chtějí zjistit, jestli žijeme. Hovor je určitě z OMASO. Hodně lidí na palubě ví, že sebou vždycky mám přenosný přístroj. Neodpovídejte!“

Tunither ho prudce odstrčil a jeho obličej náhle ztvrdl. „Tohle je moje věc, Hestingere. Budu riskovat. Chcete pojit v tomhle hořícím vraku? Poznám Atlanův hlas. Ani hnout, Hestingere!“

Hain Mungu neřekl nic, jako by mu bylo už všechno jedno. Hestinger se divoce

rozhlížel, ale nepokusil se Tunithera napadnout.

Najednou se z Tunitherova hrdla vydral vzlyk. Hestinger se zvedl a pohlédl přes rameno prvního důstojníka. Na maličké obrazovce se ostře rýsovala Allanova tvář.

„... šéf USO volá seržanta Hestingera. Ohlaste se...!“

„Mluví Tunither!“ vykřikl první důstojník. „Podplukovník Pen Tunither, první důstojník lodi OMASO, pane. Slyšíte mě?“

Spojení fungovalo bezchybně, Atlan okamžitě odpověděl:

„Klid, pane Tunithere. Jste zachráněni. Kdo je tam s vámi? Jen krátce, nejdůležitější detaily.“

Tunither se už ovládl. „Na palubě seržant Gilbert Hestinger a desátník technik Hain Mungu. Kupodivu nás krystaly neovládly. Když jsem pochopil situaci, sešel jsem se s Hestingerem na radiostanici. Oba jsme chtěli odvysílat nouzový signál, ale byl odstaven zdroj. Mungu se k nám dostal později. Nikdo z ostatních mužů nemá svou vůli. Jsou to otroci, pane. Kdyby nebylo toho zatraceného Phila Hagentyho, dal plukovník Dentcher rozkaz k palbě na krystal.“

„O tom chci vědět víc. Co se stalo?“

„Pane, všichni jsme už byli na nervy. Ono letět jednadvacet dní v úplně nové multifunkční lodi hvězdné třídy vedle krystalu, to samo je k zešílení. Dentcher se cítil jako psanec. Myslel, že ho za trest poslali na místo, které by dokázal zvládnout i čerstvý absolvent akademie.“

„Dál, rychleji! Na OMASO spustili motory.“

„Major Phil Hagenty přistál na tom objektu a tam se ho krystaly zmocnily. Ale toho jsme si všimli až později.“

„Stačí. Podrobnosti nejsou nyní důležité. Je celý objekt na palubě OMASO?“

„Ano, pane. Ta věc se rozdělila a pronikla do dvaceti hangárů. Pomocné lodi byly ovlivněným technickým personálem katapultovány do prostoru a odpáleny. Nám se po...“

„To teď není důležité. Zmůže se posádka na odpor?“

„Těžko říct. Když jsme se s Hestingerem rozhodli k útěku, muži se chovali jako špatně ovládané loutky. Každou věc dělali pomalu, váhavě a snad i s odporem. Zdá se, že to trvá dost dlouho, než krystal zdravého muže zcela ovládne. Viděli jste jejich palbu?“

„Ano. Mířili velmi špatně.“

„To znamená, že naši lidé jsou stále velmi pasivní. Náhodou máme na palubě skvělého střelce. Za normální situace by nás vyřídil jedinou ranou. Pane, musíte si dát pozor. Já nevím, co chcete dělat, ale ta věc je nebezpečná. Kdybychom věděli, co je ten krystal zač, tak se to nestalo. Ale byli jsme zvědaví. Nikdo nechápal, proč po jednadvaceti dnech doprovodného letu máme na ten objekt střílet.“

„O tom později. Ujišťuji vás, že Dentcher i Hagenty budou postaveni před soud. Nemyslete si ale, že vy a ostatní důstojníci svalíte veškerou vinu na Dentchera, i když je pochopitelně na OMASO poslední instancí. Nyní pro vás přiletí pomocná loď. Vydříte ještě?“

Odpověď nebyla slyšet, protože na můstku lodi Svobodných obchodníků zazněly vzrušené hlasy. Atlan se otočil.

Na obrazovkách lokátorů se třpytilo osm zeleně svítících bodů.

Obsluha lokátorů hlásila: „Osm kulových objektů, podle všeho jednotek solární flotily, přilétá k OMASO. Rychlost šedesát procent rychlosti světla. Roj v srpovitém útvaru. Útočná formace, dvě lodě v převýšení. Energetické impulzy z motorů jednoznačně potvrzují, že jde o lodě solární flotily.“

Atlan zuřil. Roi Danton neřekl ani slovo. Přesto vstal a rozběhl se k podivnému přístroji uprostřed můstku.

„Spojení, okamžitě!“ zařval Atlan. „Musím mluvit s velitelem. Kdo toho pitomce

poslal, aby mi splasil škodnou? Podívejte, OMASO odlétá! Chci velitele...!"

O devět vteřin později bylo navázáno spojení prostřednictvím hyperkomu. Na obrazovkách se objevil pozemský velitel.

„Komodor Ansuna, velitel třiašedesáté flotily, devatenáctý svazek bojových křižníků. Zachytili jsme poslední zprávu velkého administrátora a vypočítali polohu OMASO. Jsem šťasten, pane, že vám mohu postavit po bok své loď. Vaše rozkazy, pane?"

„Ten, kdo by si vás měl vzít, totiž čert, ode mě rozkazy nepřijímá," zařval Arkonidan, který byl vzteky bez sebe. „Co vás to napadlo fušovat mi do řemesla? OMASO se za minutu ztratí v lineárním prostoru, a to díky vašemu příletu, pane! Proč jsem asi nechal celou flotilu v sektoru Červánky? Za těchto okolností mohla uspět jen jedna loď! Kdo vám řekl, že se máte míchat do téhle akce? Mluvte!"

„Já... Považoval jsem to za správné."

„Jestliže OMASO zmizí, dojde díky vaší taktické genialitě k nejhorším ztrátám, jaké kdy lidstvo utrpělo. Poslední kadet musí vědět, že na zajíce se nechodí s bubnem. Teď zachráníte tři neovlivněné z OMASO, kteří jsou kousek od nás ve stíhačce."

„Ne... Neovlivněné...?" nechápal komodor.

„Ovšem. Takové věci se stávají. Najděte si je, když jste našli OMASO. Pak se vraťte do sektoru Červánky a nahlaste admirálu Baythovi, co se tady stalo. Rozkaz pro Baytha: S okamžitou platností zrušen zákaz vysílání. Zpráva pro Perryho Rhodana: Pronásledujeme OMASO v lineárním prostoru pomocí speciálního přístroje. Rozuměl jste?"

Komodor Ansuna rozuměl. Na obrazovkách jeho vlajkové lodi, bojového křižníku ASURBAN, se FRANCIS DRAKE rychle zmenšoval.

Po náhlém vynoření svazku bitevních křižníků OMASO změnila kurz. Loď Svobodných obchodníků se pustila do jejího pronásledování.

Atlan přerušil rádiové spojení s ASURBANEM zřídka používanou kletbou.

„Nejraději mám lidi, kteří to myslí dobře!" řekl Atlan Himsovi, který seděl nad svým ovládacím pultem. „OMASO má zrychlení sedm set kilometrů za vteřinu na druhou. Stačíme jim?"

„Žádný strach. S nouzovým výkonem jsme rychlejší."

„Promiňte, zapomněl jsem na vaše novinky. Bojová loď přejde každým okamžikem do lineárního prostoru. Jste natolik blízko, aby ji ten váš poloprostorový stopař objevil?"

„Podívejte, admirále, to je náš problém," odpověděl Hims.

„Urozený pane Himsi!" ozval se ostře Roi. „Podejte, prosím, přesné informace!"

Atlan si oťel slzící oči, což byl důsledek velkého rozčilení. Svazek nešťastného komodora zmizel.

„Doufejme, že najde ty tři trosečníky. - Pane Himsi, máte nějaké potíže?"

„Ta škatule je trochu daleko. Vzdálenost mezi námi a OMASO byla asi čtyřicet čtyři světelné minuty. Po jejich rychlém startu se zvýšila na..." Hims se podíval na monitor, „... na tři a půl miliardy kilometrů. Distance zatím roste. Jestliže přejdou co nejdříve do lineárního prostoru, máme vyhráno, ale když budou pořád zrychlovat, budeme potřebovat nejmín pět minut, abychom je dohnali. Pak by mohlo dojít k problémům, protože hledání je s rostoucí vzdáleností obtížnější." O dvě vteřiny později OMASO zmizela a FRANCIS DRAKE ji do neutrálního meziprostoru následoval s nepatrným časovým odstupem.

8.

Po druhém orientačním manévru OMASO se Roi Danton uvolil dát Allanovi nějaké informace o poloprostorovém stopaři.

Přístroj pracoval bezvadně. Po několika okamžicích nejistoty byla bojová loď OMASO nalezena.

K prvnímu pokusnému použití lokátoru, schopného pracovat v lineárním prostoru, se pozemští vědci odhodlali při objevení Modré soustavy a Akonanů. Po prvních úspěších se dostavily už jen neúspěchy. Druhý přístroj podobného typu měli k dispozici Mistři ostrovů. Vzhledem k tomu, že byl v bitvě použit jen jednou, vznikla domněnka, že se potýkal se stejnými problémy jako výtvar Pozemšťanů.

A tady se najednou objevil mladý muž ne právě předpisového zevnějšku a klidně předvedl druhému nejmocnějšímu muži Impéria bezchybně fungující přístroj.

Danton se střezil prozradit cokoliv o svém švagrovi, doktorovi Waringerovi, kterému se s použitím starých podkladů podařilo vyvinout zcela nový princip.

Atlan mohl jen tušit, že s mladými muži a ženami, od kterých pocházela Dantonova výstroj, začíná nová éra vědeckého poznání. Tito lidé se nespokojili s již objevenými poučkami, ale spoléhali na vlastní nekonvenční myšlení.

Danton vysvětlil, že přístroj pracuje s meziprostorovými libroflexními impulzy, k jejichž vytvoření je nutný transformátor, který čtyřdimenzionální stabilní impulzy v neutrálně energetickém stavu přizpůsobuje ultra-neutrantom. Co to jsou ultra-neutranty, Roi buď nedokázal nebo nechtěl říct.

V každém případě ale přístroj pracoval na bázi akustických impulzů. Z toho se dalo vyvodit, že vysílač vyzařuje impulzy, které těleso odrazí a přijímač je opět zachytí.

Že je něco takového možné i v neutrálním meziprostoru, Atlan netušil. Neúspěšné přístroje pozemské provenience pracovaly na principu zachycení tepelného vyzařování motorů.

Atlan se vzdal dalších otázek. Po druhém orientačním manévru se OMASO opět dala do pohybu a o pouhých jedenáct minut později se objevila v kříži zaměřovače.

Libroflexní obrazovka poloprostorového stopaře ztmavla a místo ní naskočil běžný zaměřovač.

Atlan požádal - velet nechtěl - aby FRANCIS DRAKE dodržel bezpečnou vzdálenost, ale nikdo s ním nesouhlasil. OMASO se pohybovala rychlostí 50 000 kilometrů za vteřinu a FRANCIS DRAKE stále snižoval její náskok.

Roi Danton už měl opět svou napudrovanou paruku. Atlan to považoval za frašku, Roi za celkem slušnou ochranu před Atlanovým zkoumavým pohledem.

Rasto Hims se ušklíbal a zřejmě mu nijak nevadilo, že OMASO na palubních obrazovkách stále roste.

Atlan se nevlídně zeptal: „K čemu je to dobré, Dantone? Už nás dávno musejí mít zaměřené. Zbláznil jste se?“

„Taková urážka!“ zasténal afektovaně Roi. „Sire, měl byste věnovat pozornost třpytícím se linkám, které přetínají obraz na monitoru. Víte, my totiž máme ochranu před zaměřením... Jde o novinku, která... Nebesa! Oro! Bude třeba medikus!“

Atlan zrudl a oběma chvějícíma se rukama sevřel opěradla svého křesla.

„Tak dost, Dantone. To by stačilo. Máte dokonalou ochranu před lokalizací. Gratuluji. Vzal jsem to na vědomí. Pročpak jej pronásledujete s tak malým odstupem? Abyste si vyzkoušel nový přístroj?“

„Ona by tu byla takticky chytřejší, jednodušší a jistější metoda jak zničit ty krystaly,“ ozval se Rasto Hims nezvykle vážně. „Snad nebudete mít nic proti tomu, když nazveme věci pravými jmény.“

„Líbíte se mi, urozený pane Himsi. Mám rád, když lidé mluví přímo. Byl byste schopen vystřelit na čtrnáct set nevinných lidí? Z transformačního děla?“

Epsalan mlčel.

„To znamená, že ne.“

„My už jsme hledali východisko. Zeptejte se krále.“

Roi Danton si afektovaně odkašlal a začal se natrásat před Allanem. „My totiž máme

lakovou novinku, která..."

Kasomova noha se vymrštila jako vystřelená raketa. Podrážka o pozemské velikosti - pokud by existovala - číslo 85, přistála na Dantonových prodloužených zádech. To mělo za následek, že Roi proplachtil celým můstkem. Kasom řval jako raněné zvíře, Atlan se smál až slzel. a Oro, který chtěl nejdřív svému krajanovi skočil po krku, se vrhl ke svému pánovi.

Devět set Svobodných obchodníků, kteří byli prostřednictvím vizifonů informováni o dění na můstku, ani nepomyslelo na to, že by měli svého krále litovat. I když šlo o nepříjemný zážitek, všichni se hurónsky rozesmáli.

Roi se zachoval důstojně. Podporován Masutem mužně potlačil bolest a upravoval si paruku, která mu sklouzla až na oči.

„Jestli tady ještě jednou padne slovo novinka, tak něco zažijete! Nepřipustím, aby si z nás někdo pořád utahoval!" zavrčel Kasom.

„Uklidněte se!" volal Roi. „Parbleu, máte snad místo podrážek ocelové pláty?"

„Jsem zvyklý na gravitaci o hodnotě 3,4 g."

Přesně v tomto okamžiku OMASO snížila rychlost a byla navedena na oběžnou dráhu kolem jedné z hvězd dvojhvězdy.

Jen o minulu později posádka FRANCISE DRAKEA sdělila Atlanovi, že se jedná o dvojhvězdu Darla-Copus. Nalézala se na tak zvané Východní straně galaxie, od předsunutého sektoru Červánky byla vzdálena dva tisíce čtyři sta světelných let a neměla žádnou planetu.

Darla-Copus patřila k nemnoha hvězdám na východní straně, které měly vlastní jméno a sloužily flotile jako orientační bod. Nikdo si nedovedl vysvětlit, proč krystaly - které byly nyní faktickými pány OMASO - letěly právě k této dvojhvězdě. Vědomí o její existenci bylo pochopitelně uloženo v paměti plukovníka Dentchera a krystaly si je odtud asi vytáhly.

Roi se rozhodl ponechat nemilý incident bez následků. Kasom býval jeho osobním strážcem a právě jemu on i jeho sestra vděčili za to, že nebyli uneseni tajnou vesmírnou organizací.

FRANCIS DRAKE mezitím brzdil na plný výkon a uhnul z původního kurzu. Manévr trval čtvrt hodiny. Pak byla loď navedena na oběžnou dráhu kolem průvodce červeného obra, což byla malá zelená hvězda. FRANCIS DRAKE udržoval odstup jedné miliardy kilometrů. Ochranný štít proti zaměření běžel na nejvyšší výkon. Roi vysvětlil, že příchozí impulzy jsou absorbovány nebo odraženy do směru, odkud se nemohou vrátit k vysílači.

Atlan se na nic neptal. Bylo mu jasné, že na palubě lodi tak zvaných Svobodných obchodníků jsou přístroje, o kterých se lidem na Zemi ani nezdá.

* * *

Atlan požádal o svolání porady. Věci, které na ní hodlal přednést, se mohly zrodit jen v mozku muže, jehož speciální jednotka převyšovala kteroukoliv tajnou službu galaxie.

Dokonce i Allan D. Mercant, šéf Solární tajné služby, které se taky říkalo Galaktická, musel připustit, že USO je fakticky neporazitelné.

Roi Danton se posadil nalevo od Atlana, Oro Masut a Melbar Kasom stáli u stěny výpočetního střediska, kde se porada konala. Přítomen byl i Rasto Hims a vyšší důstojníci.

Atlan odložil tužku a opřel se. „Nejjednodušší by bylo poslat ke Conu Baythovi pomocnou loď s rozkazem, aby se dostavil s celou flotilou Červánky. Ale zničení OMASO se všemi lidmi na palubě si ponecháme až jako poslední možnost. Nemůžeme ji pustit ze zřetele, jakkoliv by to pro nás byla hořká skutečnost. Ale stále ještě jsou jiné možnosti. Jak velké je herecké umění vaší posádky, monsieur?"

Danton nakrčil čelo. „Domnívám se, že dost velké."

„Hm," poznamenal sarkasticky Atlan. „V tomhle vám věřím na slovo. - Instinktivní inteligence krystalu se stává skutečnou inteligencí, jakmile se krystaly shluknou ve velkém

množství. Můžeme si být jistí, že to obrovské množství v hangárech OMASO došlo po incidentu s komodorem Nasunou k názoru, že bojovou loď už nebude možné použít jako nenápadný dopravní prostředek. Podrží si ji pro případ nouze, ale bude se snažit zajmout jinou loď s posádkou. Krystaloví agenti znají svou moc. Bezohledně ji obsadí, ale potřebují nenápadné plavidlo, kterého by si bitevní lodě nevšímaly. Nabídneme jim tedy FRANCISE DRAKEA, který je klasifikován jednoznačně jako obchodní loď."

„Ale beze mě!" vložil se Hims. „Poslyšte, udělám cokoli, ale tady tím se nenechám ovlivnit!"

„To taky nemám v plánu," poučil jej Atlan. Když zpozoroval, že se Danton směje, vyzval jej, aby i on vyslovil svoje námitky.

„Žádné nemám. Jen se dívím, jak dokonale sledujete můj vlastní záměr. Právě jsem chtěl nabídnout svou loď jako návnadu. Ale pokračujte, prosím."

„Nalézáme se na území Bluesanů. Je známo, že v tomto národě probíhá už sto let bratrovražedná válka. Budeme předstírat, že jsme byli cestou ostřelováni. To není tak těžké. Ale plán musí být bezchybný. Nesmíme ty mikropříšery podceňovat!"

„Měl bych takovou novin..." Danton se zarazil a pohlédl na Kasoma. „Pardon! Dovolíte, abych jen jednou..."

Kasom velkomyslně pokynul.

„Merci bien, mon ami. Tedy, sire, přispěji vám jistým zařízením. Jen minimálně vyzbrojený FRANCIS DRAKE, vydaný napospas zlu..."

Roi trpělivě čekal, než Atlan ovládne záchvat kašle.

„...musí podle toho taky vypadat. Řekněme - jedná se o divadelní hru, která bude potřebovat i působivé kulisy. Mimochodem - právě vy byste mohl jít na palubu OMASO, protože disponujete silným blokem proti parapsychickému ovlivnění."

„Máte přesné informace, Dantone."

„Voila, sire, v tom případě mohu jít s vámi. Můj mozek je mentálně stabilizovaný pomocí paraenergetického podvázání nervových spojů. Och, je vám nevolno?" Roi pozvedl lorňon.

Atlan bojoval sám se sebou. Kasom měl, dojem, že slyší skřípat jeho zuby.

„Odkud můžete znát pojem mentální stabilizace? Tento chirurgický zásah do mozku mohl být proveden na jediné planetě Mléčné dráhy. Podrobil se mu například Melbar Kasom, aby byl imunní vůči parapsychickým vlivům. Vzpomínám si, že celé týdny bojoval o svůj zdravý rozum."

„Já rovněž, pane. Tou planetou je Tahun, lékařská základna USO. Zapomeňme na to. Mohu tedy jít s vámi. Tři muži se dokáží vypořádat s ovlivněnou posádkou."

Tužka v Atlanových rukou praskla. „O té operaci si ještě promluvíme, mladý muži. Z deseti tisíc osob je nanejvýš jedna způsobilá přestát tento náročný zákrok. Z vás se stal šílenec. Ale nechme toho. Co nám ještě nabídnete kromě svého stabilizovaného mozku a neozbrojené lodi, vydané napospas zlu? Potřebuji zbraň. Na čtrnáct set mužů mi nestačí..."

Danton začal mluvit. Když skončil, Atlan byl ohromený ještě víc než předtím. Beze slova se zvedl a opustil místnost.

9.

Druhý důstojník Tusin Randta se potácel můstkem. Jeho tělo byla jedna jediná popálenina.

Pět dalších členů posádky bylo překvapeno sprškou termicky působících jehliček. Účinek termoprojektilů byl smrtelný. Obleky, proražené na nejméně deseti místech, stěží skrývaly hrůznou podívanou.

Atlan stál nad druhým důstojníkem lodi FRANCIS DRAKE a prohlížel si jeho

zčernalý obličej.

„Výborně, urozený pane Randto! Brzy budete ve skutečném bezvědomí. Vaši vizážisté něco umějí. Vy tam...! Mrtví neleží tak pohodlně. Musíte se trochu zkroutit. Omamný plyn začne působit asi za pět minut. Můžete být klidní, v tomto stavu budete imunní vůči parapsychickému působení. - Dantone, jak to vypadá u vás?"

„Osmdesát ‚mrtvých‘ a tři, kteří přežili, to vypadá věrohodně. Dentcher neví, jak velká je moje posádka. Ale ti muži vypadají strašně!"

„Tím lépe. Oro Masut má nádherný prsten. Nechte si jím přejet po čele, budete mít pravou krvácející ránu."

„Ještě tohle!" zasténal Roi. Poslední tři hodiny s rostoucím neklidem nedělal nic jiného než tlumil Allanovu aktivitu, ale Arkonidan byl k nezastavení.

Bděl nad namaskováním každého muže, aby zranění vypadala jako skutečná. Prastarý Arkonidan to dovedl posoudit. Viděl už příliš mnoho vraků.

Z reproduktoru zaduněl hlas Rasta Himse: „Všech osm pomocných lodí připraveno ke startu. Můžu už konečně vypadnout?"

„Odstartujte. Jak jste rozdělili Svobodné obchodníky?"

„Na každou loď asi stovka mužů. Rekapituluji: Se všemi loděmi okamžitě přejdeme do lineárního prostoru a ve vzdálenosti tří světelných let počkáme na váš rozkaz. Flotile Červánky odešlu poplašný signál. Nevynoříme se dřív, dokud nebude čtrnáct set mužů z OMASO v bezvědomí."

„Doufejme, že se to podaří. Dávejte pozor, aby vaše antény nevydávaly rozptýlené záření. Jde o velmi riskantní hru.

Randta už upadl do bezvědomí. Tento stav vydrží pět hodin. Odlet! A hodně štěstí."

„To bych měl spíš přát vám," odpověděl Hims a v jeho hlase byla znát značná obava.

O pět minut později osm pomocných lodí o průměru šedesát metrů opustilo hangáry.

„Veliký Epsale!" bylo slyšet Himsův hlas. „Jestlipak víte, jak vypadá FRANCIS DRAKE zvenku?"

„Doufejme, že jako řešeto."

„Vůbec ne jako. Pošlu vám obraz. Dobrý, co?"

Atlan ani nedýchal. Na velké obrazovce se objevila loď Svobodných obchodníků jako naprostý vrak.

Šlo o Roiovu defenzivní zbraň. Nebylo to nic jiného než fantastická obrazová projekce, která zakrývala celý kulový trup. Speciální přístroje, zabudované do vnějšího opláštění, využívaly trup jako zakřivenou projekční plochu. K dispozici bylo padesát různých variant. Poškození všeho druhu - od utržené trysky vlastního motoru až k prostřelenému a hořícímu vraku - působila podivuhodně opravdově.

„Děkuji, pane Himsi," řekl po okamžiku ohromení Atlan. „Jak vypadá loď na echolokátorech a zaměřovačích?"

„Nijak. Při reliéfním zobrazení jsou vidět jen obrysy."

Osm Korvet zmizelo.

FRANCIS DRAKE stál ve vzdálenosti jednoho a půl světelného měsíce od dvojslunce Darla-Copus, což se dalo překlenout malou nouzovou vysílačkou.

Bylo 6 hodin 18 minut 21. října roku 2435. OMASO vstoupila do lineárního prostoru kolem půlnoci standardního času. Nikdo na její palubě nemohl přijít na myšlenku, že obchodní loď, vysílající SOS, je pronásleduje.

Na této logické úvaze byl založen Atlanův plán. Jestliže krystaly logicky myslí, musí vědět, že pronásledování v lineárním prostoru není možné. Dantonův přístroj byl tajným vynálezem a na OMASO o něm nikdo nemohl vědět.

Kasom se vrátil na můstek. „Úkol proveden," hlásil. „Shromáždil jsem osmdesát mužů v přetlakové komoře, rozprášil do ventilace jedinou bombičku o velikosti náprstku, a pak se

všichni rozešli. Po dvaceti minutách začal plyn působit. Tohle je bojový prostředek s časovým spouštěčem. Teď, po pětadvaceti minutách, je plyn neškodný."

Atlan se zvedl. „Je čas, monsieur Danton. Jděte do radiocentrály a odvysílejte domluvený text."

O pět minut později byly ukončeny poslední přípravy. Medorobot aplikoval třem mužům vysokotlakovou injekci imunitní látky, která paralyzovala účinek bojového plynu. Atlan se už raději neptal, kdo tu věc vymyslel.

Prosba o pomoc byla vysílána na intergalakticky uznávané frekvenci, která byla vymezena výhradně pro nouzová volání. Každý radiooperátor měl svůj vysílač nastavený na stálý příjem tohoto kmitočtu.

„Lod' Svobodných obchodníků FRANCIS DRAKE, pozice jedna celá pět světelných měsíců západně od Darla-Copus, výsek 1846-D-1867, Eklip-25-667 stupňů, poloha Čer-vlast-1,0034 stupňů, V-24-67, SOS... SOS... SOS... Útok svazku Bluesanů, sedm těžkých lodí. Značné poškození, ochranný štít prolomen. SOS loď FRANCIS DRAKE, kapitán Roi Danton, pozice..."

Současně s hlášením spustila transformační děla a vysílaná slova byla sotva slyšet.

Po několika minutách se text hlášení změnil: „Bluesané zastavili palbu a odlétají. Útěk v pomocných lodích se nezdařil. Po opuštění hangáru všechny odstřeleny. Na palubě přežili tři muži. SOS... Prosím o pomoc..."

Palba ustala.

„Parádní ohňostroj, monsieur," řekl Atlan Dantonovi. „Jestli nezaměřili tohle, tak se nejmenuji Atlan."

10.

Bylo osm hodin čtyřicet pět minut 21. října 2435. Z lineárního prostoru se vynořila kulová loď o průměru osm set metrů.

Manévr proběhl způsobem, jaký je vlastní pro posádky pozemského původu.

„To je OMASO," řekl "Allan s nepřírozeným klidem. „Trvalo jim to dlouho. Roi, hrajte, jak nejlépe umíte! Posádka OMASO vás zná stejně dobře jako všichni Pozemšťané. Musíte dostát své pověsti."

Roi stále vysílal volání o pomoc z nouzové vysílačky. O jedenáct minul později byla OMASO ve vzdálenosti deseti kilometrů. Ať byla posádka pod jakýmkoliv hypnotickým vlivem, na jejích schopnostech se nic nezměnilo.

Krátce před devátou hodinou se rozsvítila obrazovka vizifonu. Obraz i zvuk byl nezaměnitelný.

„Plukovník Dentcher, kapitán bojové lodi Solární flotily OMASO volá loď FRANCIS DRAKE. Nastavte hypervysílač. Ohlaste se!"

Roi okamžitě začal hrát svou hru. S téměř ženským výkřikem zapnul snímač a rozhodil ruce.

„Vítej, vítej můj urozený příteli, můj zachránce, můj dobrodinče. Je suis enchanté de vous voir, monsieur. Vidíte mě před sebou poraženého, zdeptaného, málo královského. Kde jste? Nevidím vás! Oni se opovážili mě zranit!"

Dentcher nehnul brvou. Působil chladně, neosobně a jako by naslouchal svému nitru.

„OMASO k lodi FRANCIS DRAKE. Rozuměl jsem. Vaše loď vypadá těžce poškozená. Je možné ji opravit prostředky, které jsou v povinné výbavě na palubě?"

Atlan přestal dýchat a i Kasom se zděsil. O tom nemluvili! Jednu věc Atlan přece jen přehlédl. Krystaloví agenti budou chtít nepoškozenou loď! Vrak byl pro ně stejně nepoužitelný jako hledané OMASO.

Roi okamžitě pochopil.

„Ale ovšem, monsieur, samozřejmě," prohlásil naříkavým hlasem. „Právě tato záležitost mě znepokojuje. Moji muži, kteří přežili první útok, se snažili uniknout v záchranných lodích. Všechny byly Bluesany zničeny. Představte si, pane, opustili mě a provozuschopnou loď! Zničeny jsou jen dva impulzní motory. Lineární let je možný, stačí jen opravit přívod proudu. Ach, pane, pomozte mi! Bohatě se vám odměním!"

Dentcher opět jako by naslouchal. Pak se pohnula jeho víčka, jako by se bránil rozkazům, které doslal.

„Rozuměl jsem. Kolik mužů přežilo?"

„Já a dva muži. Ale právě ti způsobili moje neštěstí. V nákladním prostoru mám pět tisíc tun howalgonia. Byl jsem donucen prozradit naleziště a vzít na palubu dva specialisty USO. Nikdy bych neletěl k dvojhvězdě Darla-Copus, kdyby mě ti dva nenutili. Toho důstojníka by měli poslat pod gilotinu. Budu si stěžovat, protože USO nemá žádné právo poroučet Svobodným obchodníkům. Jen se podívejte pořádně po mém můstku! Ti dva tu stojí jako by nic, protože díky novým kombinézám zůstali nezranění. Ach, moje hlava! Pošlete mi lékaře!"

* * *

Předem domluvené heslo padlo. Nastal nejrizikovější okamžik. Atlan postoupil do popředí a vytrhl mikrofon z Roiových rukou.

Allanův výraz byl tvrdý a odmítavý. Nyní musel vydával rozkazy on. Nemohl si zadat natolik, aby podřízeného důstojníka prosil!

„Atlan, vrchní velitel USO k plukovníkovi Dentcherovi: Okamžitě přestaňte s vyptáváním a pošlete záchrannou loď. Na co ještě čekáte? Tady se nalézá loď ve stavu krajní nouze a vy zavádíte vyšetřování? Moje přítomnost na této lodi se vás týká ještě méně než tohoto tak zvaného krále. Nezávejte na mě jako na nějakou kuriozitu. Vracím se z území Bluesanů. Talířové hlavy patrně odhalily moje poslání, jinak by si na mě nepočkaly. K čertu, ztratil jste řeč? V této lodi je osmdesát mrtvých! Okamžitě pošlete záchrannou loď!"

Poslední slova Atlan přímo zařval a Dentcher bezděky zaujal vojenský postoj, ačkoliv mu to nikdo nenařídil.

Roi se postaral o to, aby snímače vizifonu ve všech místnostech fungovaly a zprostředkovaly naprostou zkázu a pohled na ‚mrtvé‘.

Kapitán OMASO konečně zareagoval. Atlan zvítězil. Krystaly pochopily, že tento muž díky své nevědomosti o ovlivnění posádky poroučet prostě musel.

„Prosím za prominutí, pane. Hned jsem vás nepoznal. Vaše rozkazy, pane?" promluvil Dentcher.

„Už jste je slyšel!" zařval Atlan. „Pomocnou loď! Okamžitě mě dopravíte do sektoru Červánky! Loď FRANCIS DRAKE připravíte k letu! Pošlete na palubu tři sta mužů technického personálu. Jakmile budou odstraněny největší škody, první důstojník převezme loď a poletí za mnou. Loď je na tom motoricky lépe než se může zdát. Odvysílejte tento text flotile Červánky: Bluesané vlastní přístroj k hypnotickému ovlivňování. Specialista Kasom a Atlan unikli díky obranným schopnostem proti parapsychickým silám. Přílet na OMASO. Konec. - Co tady vůbec pohledáváte? Patříte k mé flotile. Jste na hlídce?"

Odpověď přišla opět až po několika vteřinách.

„Ano, pane, na hlídce."

Atlan vypnul spojení. Danton se k němu pomalu otočil a Kasom si otřel pot z čela.

„Proč nás už nezačali ovlivňovat?" zeptal se. „Nebo snad něco cítíte? Na OLD MANOVI jsem si byl vědom hypnosugestivního vlivu, i když na mě nepůsobil."

„Každému Pozemšťanu je známo, že mám aktivovaný psychoblok. Dentcher to nevědomky sdělil těm, kteří jej ovládají. Dantone, zapněte vizifon."

Tentokrát se na obrazovce objevil jakýsi důstojník.

„Jméno?" vyjel na něj Atlan.

„Major Phil Hagenty, druhý důstojník lodi OMASO."

„Budu muset pořádně prohnat celý ten váš ospalý spolek! Vyřiďte kapitánovi, že se nemusí obtěžovat s posiláním opravářů, to tady bude dřív zásobní loď flotily."

„Rozumím, pane. Stíhačka je připravena. Potřebujete lékaře?"

„Ne. Můj etruský specialista taky ne. A král Svobodných obchodníků může být ošetřen na palubě vaší lodi. Mlčte, pane Dantone, stále ještě tady dávám rozkazy já. Majore Hagenty, ať stíhačka přistane na horním pólu. Budeme v hangáru."

Když Atlan tentokrát vypnul spojení, bylo napůl vyhráno.

„Máte dobře ukryté zbraně?" zeptal se pro jistotu Atlan.

„Ano, sire," usmál se Roi. „Mám svůj lorňon a takovou novinku..." rychle se odmlčel a skočil za křeslo.

V 9:32 dosedla stíhačka do hangáru. Pilot se omezil na nejnutnější komunikaci. Řídil dobře, ale spíš jako robot.

11.

V této situaci neměl nikdo času nazbyt, ani tři muži z lodi FRANCIS DRAKE, ani krystaloví agenti se svými zotročenými pomocníky.

Atlan a Melbar Kasom měli na sobě nejnovější bojové kombinézy, které se na pohled nijak nelišily od běžné uniformy USO.

Roi se choulil jako hromádka neštěstí ve svém skafandru, který byl ale mnohem odolnější než vypadal. V tornistře na zádech byla kromě kyslíkového přístroje i patrona s bojovým plynem.

Jakmile prošli vnitřní příčkou hangáru do přetlakové komory, ocitli se v klimatizovaných prostorách s řízenou dodávkou vzduchu. Atlan znal dokonale tuto konstrukci a věděl, že po celé lodi jsou rozmístěna čidla, registrující jakýkoliv výkyv teploty, čistoty vzduchu nebo jeho tlaku. Roi ale tvrdil, že plyn je prostředek biologický a čidla jej nebudou registrovat.

Atlan tedy v okamžiku, kdy se nad příčkou rozsvítila zelená kontrolka, vyprázdnil celý obsah patrony do klimatizace. Syčení unikajícího plynu bylo přehlušeno obvyklým zvukem rozjíždějící se příčky.

Před ní už čekal Dentcher, Hagenty a jeden důstojník. Podél stěn stáli po zuby ozbrojení vojáci výsadkového komanda. Matně se lesknoucí hlavně jejich zbraní byly namířeny na příchozí.

„Ruce vzhůru, pane!" nařídil Dentcher nejistým hlasem. „Perutone!"

Ohromný, šedovlasý major přistoupil k Atlanovi.

„Zbláznili jste se?" zeptal se ledově Atlan. „Viděl jsem hned, že s vámi něco není v pořádku. Majore Perutone, kapitán je tímto okamžikem zbaven hodnosti. Zatkněte jej!"

Nikdo neřekl slovo. Melbar Kasom spustil ruce a místností okamžitě prošlehl energetický paprsek.

„Myslíme to vážně," řekl Dentcher. „Mě nikdo nezatkne. Pospěšte si, Perutone!"

„Co se tu děje?" zeptal se Atlan. „Vzpoura?"

Dentcher, který byl považovaný za vynikajícího taktika a uvážlivého muže, opět jako by naslouchal svému nitru.

Major Peruton zatím sebral příchozím zbraně a po krátkém zaváhání nařídil: „Sundat kombinézy!"

„Dozvíím se už konečně, co se tu děje?" zařval Atlan. „Chcete snad přeběhnout k Bluesanům?"

„Kdyby šlo jen o to," vypravil ze sebe major Hagenty a ještě než dořekl se zhroutil.

Hagenty, právě ten muž, který kapitána přemluvil k riskantnímu přistání na krystalickém objektu, byl patrně odolnější než ostatní. V každém případě měl jasnou chvíli, za kterou byl okamžitě potrestán nesnesitelnými bolestmi.

Roi se pokusil zachránit situaci tím, že na sebe strhl pozornost. Naříkavě zvolal: „A co já? Jak se můžete opovážit přehlížet mé zranění? Vždyť omdlevám!"

Roi skutečně upadl. Ve stejném okamžiku se uskutečnil dlouho očekávaný útok krystalových agentů. Udeřili s nebyvalou silou.

Atlan i Kasom cítili jejich nápor ve formě tlaku v hlavě. Roi vnímal slabý tah, ze kterého byla patrná snaha dávat rozkazy. Nikdo netušil, že útok na jeho mozek byl daleko silnější než u Atlana a Kasoma.

Roi se rozhodl předstírat bezvědomí. Atlan a Kasom stáli před hypnoticky ovlivněnými muži a silou vůle se bránili tajemným rozkazům, které na nich chtěly, aby se prohlásili za sluhy.

„Tak je to tedy, plukovníku Dentchere," vyslovil s námahou Atlan. „Už vám rozumím. Jen pro vaši informaci: Byl jsem u převzetí obřího robotu OLD MANA. Známu tu tajemnou sílu. Jsem proti ní imunní."

„To je známo," odpověděl Dentcher. „Šlo o pokus... K čemu vám to ale je dobré? Jste sám, že?"

Atlan se nenápadně podíval na hodinky. Od vypuštění plynu do klimatizace uplynulo jedenáct minut, bylo tedy nutné vydržet ještě devět minut. Účinek musí nastat v 9:54, plus minus třicet vteřin.

Atlan se znovu ujal slova: „Doprovodíte mě na můstek. Tam je moje místo. Jsem ochoten navázat kontakt s těmi, kdo vás ovládají. Jistě mě vyslechnou. Mám pro tyto inteligentní bytosti nabídku od jiných inteligentních bytostí."

Atlan nevěděl, jaké rozkazy byly dány Dentcherovi, ale Agenti byli patrně zvědaví. Tuto vlastnost u nich nepředpokládal.

Mezitím si Kasom rozeplnul svou bojovou kombinézu a nechal ji sklouznout na zem. Atlan učinil totéž, ale Dantonova obyčejného skafandru si nikdo nevšímal.

Atlan v duchu zaklel. Zrovna ten nemožný Svobodný obchodník má v ruce všechny trumfy.

„Následujte mě," pronesl monotónním hlasem Dentcher. „Je vám dovoleno jít na velitelské stanoviště."

Atlan vykročil. Kasom se sehnul a naložil si Dantona na záda.

Pohled na hodinky byl utrpením. Po pátém pokusu se Atlana zmocnila panická hrůza, že jeho speciální časomíra nefunguje nebo že množství plynu bylo příliš malé.

Kasom si myslel totéž, jen Danton byl klidný. Nenechal se ani ovlivnit ani zmást. Velitelský můstek byl klíčem k úspěchu. Z něj se daly ovládat všechny hangáry a hermeticky uzavřené nákladní prostory.

Atlan pohlédl na hodinky. Ještě osm minut.

* * *

Plán byl důkladně promyšlený, logicky i psychologicky dokonalý a provedený do posledního detailu. Přesto by nevyšel, nebýt Melbara Kasoma.

Minutu před kritickým okamžikem stáli před dveřmi můstku. Rychlootvírací mechanismus potřeboval třicet vteřin.

Zbývalo třicet vteřin, ale možná taky o něco méně.

Roi stále ještě bezmocně visel na Kasomově rameni. Bez problémů odrazil druhý nápor hypnosugestivní moci a agenti si byli jistí, že je stále v bezvědomí.

Příčka se konečně rozjela do stran. Atlan se úmyslně zapotácel a tím vrazil do plukovníka Dentchera, který prolétl bezpečnostním prostorem a u vnitřních dveří upadl.

„Dávejte přece pozor!“ vykřikl Atlan. „Odkdy je kapitán lodi nejistý při chůzi? A jaké máte spojení s těmi, kdo vám poroučejí? Pane Perutone, jaký je k tomu technický prostředek?“

Konečně vstoupili na můstek. V tomto okamžiku už přístroje nejméně třikrát regenerovaly vydýchaný vzduch a ukázalo se, že Roi měl pravdu: kontrolní mechanismus nezjistil přítomnost plynu.

Mladý desátník strážního komanda, který stál u stěny můstku se zbraní v ruce, se najednou zhroutil.

Propočty tedy byly správné. Ostatně, Kasom si narkotizační účinnost plynu vyzkoušel na osmdesáti Svobodných obchodnících, kteří měli hrát mrtvé.

Když ztratil vědomí první člen posádky, neuplynulo ještě celých dvacet minut. K nehodě by nedošlo, kdyby tento desátník nebyl zvláště citlivý a nestál na tak viditelném místě.

Peruton varovně vykřikl. Dvacet ozbrojenců se rychle, jak je typické pro Pozemšťany, otočilo a tasilo zbraně. Zatím ještě nevěděli, na jaký cíl mají zamířit. To bylo Allanovo štěstí.

Těch několik okamžiků stačilo.

Ozbrojenci se zhroutili všichni najednou jako by je zasáhl blesk.

Jen Peruton, Hagenty a dva další muži se ještě drželi na nohou. Taky okamžitě obdrželi rozkaz k útoku.

I Roi si byl vědom sugestivního rozkazu: „Zabijte je!“ a jeho varovný výkřik přišel dřív než šedovlasý obr stačil vystřelit. Melbar Kasom už byl připravený.

Vyrazil oběma rukama a zasáhl současně Hagentyho i Perutona. Hagenty i v tomto případě prokázal obrovskou odolnost - nevěděl ani, že vůči svému zachránci.

Oba důstojníci prolétli můstkem, jako by je zasáhl parní buchar. Druzí dva strážci už namířili zbraně. Jednoho z nich omráčil Roi Danton paralyzačním paprskem ze svého lorňonu. Druhého srazil Melbar Kasom.

Atlan už se nezajímal o nic jiného než o červenou páku na opěrci velitelského křesla. Proběhl můstkem a zastavil se až v okamžiku, kdy narazil do křesla. Jediným pohybem přehodil páku dopředu. V okamžiku, kdy zavyly sirény a všechny příčky v lodi byly uzavřeny, stál na nohou už jen jeden muž.

Byl to major Peruton, kterého nedokázal zastavit ani omamný plyn ani Kasomův úder. Peruton namířil na velitelské křeslo, které explodovalo a Arkonidan byl sražen tlakovou vlnou. Než mohl upadnout na zem, Kasom přeběhl místnost, Atlana zachytil a před dalším výstřelem ochránil vlastním tělem. Druhá Perutonova střela dopadla těsně vedle Dantona, kterému se právě podařilo zasáhnout paralyzátozem v lorňonu kapitána lodi.

A najednou bylo kolem naprosté ticho. Atlan se napřímil a rozhlédl se. Poplachové sirény umlkly.

V 10 hodin 35 minut přistála v nejspodnějším nákladním prostoru Korveta. Přeprogramovaní roboti do ní dopravili pět set mužů.

Nikdo, ani sám Atlan, si ve všeobecném zmatku nevšímal krále Roie Dantona.

Ten najednou zmizel. Když se opět objevil, podal Allanovi dva důkladně uzavřené kontejnery, které se obvykle používaly k odběru laboratorních vzorků.

„Na nic se neptejte, pane. V každé schránce jsou krystaly o velikosti kulečnickové koule. V tak malém množství se jedná o zcela neškodnou hmotu. Slabé impulzy je snadné ignorovat, ale pozemští vědci by je jistě rádi prozkoumali.“

Atlan zbledl.

„Jak... Jak jste se dostal do hangáru? Jsou hermeticky uzavřené!“

„K proniknutí do hangáru jsem využil větrací šachtu. Krystaly nemohou udeřit tak rychle, jak se domníváte. Ale rád projdu detektorem.“

K tomu také došlo, jakmile byl poslední muž z posádky OMASO otestován bezpečnostním rámem na lodi FRANCIS DRAKE. Citlivé zařízení by zaregistrovalo i nejmenší prachovou částičku hypnosugestivního krystalu - alespoň technici lodi Svobodných obchodníků se za to zaručili.

OMASO se stala mrtvou lodí, ve které zuřilo jen obrovské množství krystalů. Hypnosugestivní působení bylo znát ještě ve vzdálenosti třiceti tisíc kilometrů, ale na rozkazy nikdo nereagoval.

Když dorazil Con Bayth s osmi sty bojovými plavidly, bylo již dílo dokončeno. Atlan obětoval drahocennou bojovou loď s vědomím, že není žádná jiná možnost, jak zvítězit nad posly smrti, kteří přišli odnikud.

Solární bojová loď OMASO explodovala po ostřelování ze dvou set transformačních děl.

12.

Krátce po příletu 14. těžké útočné perutě USO pod velením Con Baytha přilétl ještě křižník z flotily Červánky. Na jeho palubě se nacházeli tři dosud neovlivnění muži z OMASO. Komodor Ansuna je skutečně našel, přijal na svou loď, poskytl jim lékařskou péči a dopravil je k veliteli flotily Červánky.

Atlan je přijal v admirálské kajutě Baythovy vlajkové lodi TOSOMA.

Podplukovník Pen Tunither vylíčil události na OMASO. Vyplynulo z nich, že plukovník Dentcher dlouho váhal, než dal místo palby svolení k průzkumnému letu k neznámému objektu.

Atlan muže propustil s tím, aby byli k dispozici jako svědkové při projednávání událostí před vojenským soudem.

„K čemu to?“ zeptal se Danton. V místnosti byl kromě něj a Allana i Con Bayth, Melbar Kasom a Oro Masut.

„Abych měl jistotu, že s Dentcherem a ostatními odpovědnými se bude jednat čestně a na základě přesného popisu událostí. Ve flotile je víc než jeden kapitán, který by si jako předseda vojenského soudu vůbec nevšiml psychologického pozadí události. Podle mého názoru se nedá vystačit s přesným výkladem zákonů.“

„Váš postoj mě překvapuje,“ prohlásil Danton. „Jde snad o moudrost stáří nebo o toleranci, která je následkem vlastních chyb?“

„Máte ostrý jazyk, Dantone. Nad Jellicovou hvězdou se pohybuje OLD MAN.“

„Tím jste neodpověděl na mou otázku.“

„Tu lze zodpovědět velmi snadno. Zažil jsem horší provinění.“

„Myslíte vědomé?“

„Jistě. Dentcherovo jednání musí být posouzeno velmi důkladně. Přesto mi nezbývá nic jiného než jej degradovat. Kapitánem už nemůže být, ale můžeme ho potřebovat jinde. Jak se daří ostatním?“

„Všichni se probrali z narkózy,“ hlásil

Con Bayth. „Hypnosugestivní vliv vymizel. Muži vědí, co se událo před převzetím moci krystaly, ale následující události v jejich paměti nejsou zaznamenány.“

Atlan se zvedl. „Půjdeme. Dentcher bude degradován v přítomnosti své posádky.“

„To je velmi tvrdé, sire. Nemohlo by se to odbyť diskrétně?“ zeptal se Roi.

„Mladý příteli - vy ještě nevíte, jak těžké je udržet pohromadě hvězdnou říši. Aby se to podařilo, v první řadě potřebujeme spolehlivé posádky lodí s ještě spolehlivějšími kapitány. Pochopte, že muži z OMASO to očekávají. Tato opatření jsou běžná už tři sta let a učí se o nich už na akademii. Nemohu náhle plout proti proudu. Musím vás požádat, abyste se držel stranou. Nepatříte k flotile.“

Roi Danton se otočil k Masutovi.

„Nikdy jsem otci nezáviděl jeho postavení. A teď mu je závidím ještě méně.“

„Atlan má pravdu," řekl Oro. „Musíte se ještě hodně učit. Váš otec je nucen jednat tvrdě, ale zase ne tak, aby vzbudil všeobecný odpor. Tomu se říká psychologie. Jen muž, který je schopný v podobné situaci nalézt odpovídající prostředek, může vládnout Impériu.“

Danton si narovnal paruku a upravil kord. Když vyšel ven a narazil na hlídku, tvořenou vojáky z posádky TOSOMY, velitel stráže pozdravil.

„Výborně, můj milý," švitořil král Svobodných obchodníků. „Kdepak jste se naučil tak skvělému chování? Váš otec byl jistě povýšen nad běžnou chátou.“

„No jéje!" zasmál se nadporučík USO. „Ještě dneska šéfuje jatkám na Sirině-Delta. Morduje všechno, co je jedlý, a presuje to do konzerv. Někdy se do toho nedopatřením dostane i nějaký Svobodnej obchodník.“

Roi raději šel. Konverzovat s osídlenci nových světů bylo ještě horší než s rodilými Pozemšťany.